

Đặc San

Mừng **10** Năm

Thành Lập Hội Thánh

Nước Sống

Living Water
John 4:10

Hội Thánh Tin Lành Baptist Việt Nam Lincoln Portland
Vietnamese Lincoln Street Baptist Church
(1991 - 2001)

Đặc San

Nước Sống

Chủ Biên

Mục sư Nguyễn Châu Hóa

Với Sự Đóng Góp của Tín Hữu Hội Thánh:

Mai Huỳnh, Tâm Châu, Thanh Huỳnh,
Yến Lượng, Quang Long, Đỗ Văn,
Lâm Hùng, Phong Yên, Trang Đài,
Phan Vang, Trần Đà

Translator: Nguyễn Nguyên

Trình Bày - Ấn Loát Thanh Niên Hội Thánh:

Lâm Tuấn, Đỗ Văn, Đăng Khoa, Quyền Lê
Duy Cường, Hữu Mạnh, Lâm Hùng, Trang Đài
Triết Lê, Thành Thái, Phước Hảo, Quang Long
Bích Huệ, Phan Vang, Trần Đà

Nội Dung

Lời Tựa - Preface	3
Nước Sống - Living Water	5
Mùng 10 Năm Thành Lập Hội Thánh	11
10th Year Anniversary	
Tâm Tình Dâng Lên Chúa	15
Nguồn Cây Trông	17
Trong Tay Chúa	18
Điều Quý Nhất Trong Cuộc Sống	27
Xin Dâng Trọn Tâm Tình	29
12 Cách Đố Kinh Thánh	32
Chứng Thực Ở Chúa	34
Cây Thánh Giá Nghiêng	35
Niềm Tin và Cuộc Sống	48
Thuyết Lý và Chân Lý	50
Tạ Ở Chúa	53
Đời Sống Mới	55
Như Chúa Cứu Thế	66
Khoa Học và Đời Sống	69
Sự Tự Do Thật	70
Bảo Vệ Sức Khỏe	74

HỘI THÁNH TIN LÀNH BAPTIST VIỆT NAM LINCOLN PORTLAND

QUẢN NHIỆM: MỤC SƯ NGUYỄN CHÂU HÓA

3240 SE Lincoln Street - Portland, Oregon 97214

Tư Thất: (503) 774 - 9820 Nhà Thờ: (503) 236 - 4169

www.hoithanh.com/lincoln

Preface

With our eyes raised towards our Almighty God, acknowledging that what He opens, no one can close, and remembering the past ten years with hopes for wonderful things in the years to come. We are a church with few natural talents, but fully reliant on the grace of our Lord in celebrating this 10th year anniversary with this special magazine entitled "*Living Water*."

Its purpose is not to boast about the gains made, but to recount the blessings bestowed by our Heavenly Father. This is because everything that the Church has, is from God and everything that the Church has done, was done by God.

As a deer panteth for the water,

As a maidservant looking to her master,

As a desert wanderer looking for an oasis, and

As the Samaritan woman bringing her jug to a well to find water,

Encounters the spring of Living Water, receives this Living Water, and

Rushes back to her village to tell all of the Living Water.

Living Water magazine does not have great prose, or possess great poetry. It does not have outstanding writers with well-reasoned thoughts, but "*Living Water*" contains words of testimony from grateful hearts, giving praise to Almighty God, our Sovereign Savior, who controls our lives, giving water to a dry and parched land turning thirsting souls into sated ones.

Living Water magazine sincerely thanks all of our brothers and sisters who have supported us through prayers, words of encouragement, and contributions of articles and photographs.

A special thank to Do Van and the youth group of the church for your technical expertise in putting this publication together.

May the *Living Water*, which comes from our Savior, Jesus Christ, the spring of *Living Water*, move in you, turning "dry and parched land" into "wells that shall never run dry."

Living Water Magazine

Lời Tựa

Ngước nhìn lên Chúa Toàn Năng, Đấng đã mở thì không một ai đóng được. Gợi nhớ lại những tháng năm đã qua, kỳ vọng những tháng năm sẽ đến, một Hội Thánh, lớn lên được 10 tuổi đời, có ít năng lực, nhưng cậy ơn Đức Chúa Trời, thực hiện tập Đặc San, lấy tên "NƯỚC SỐNG"

Không nhằm khoa trương những thành tích, nhưng để đếm lại những phúc lành đã nhận lãnh được từ nơi ơn Thần Hộ của Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Thật vậy, những gì Hội Thánh hiện có được, là do Chúa ban cho, những gì Hội Thánh làm được, là do Chúa làm cho.

Như con nai cái thèm khát khe nước,

Như đày tớ gái, ngưỡng trông nơi bà Chủ mình,

Như người đi trong sa mạc cát bay, tìm được dòng suối chảy mát dịu,

Như người đàn bà, mang vò đến bên giếng tìm nước, gặp được Nguồn Nước Sống.

Nhận lấy Nước Sống, vội vã quay về, rao báo cho mọi người về Nguồn Nước Sống.

Đặc san Nước Sống, không có những áng văn, những vần thơ tuyệt tác, không có những ngòi bút sắc bén, qua những trang khảo luận, mà chỉ có những lời chứng thực từ những tấm lòng biết ơn dâng lên Chúa Toàn Năng, tế tri mọi chuyển biến đời người. Cha Từ Ái, đã ban cho lòng khao khát được thỏa thích, khiến hồn đói được đầy tràn vật tốt.

Đặc san Nước Sống, chân thành cảm ơn quý vị Tôi Tớ, con cái Chúa, đã hỗ trợ bằng lời cầu nguyện, khích lệ, đóng góp bài vở, hình ảnh...

Cám ơn anh Đỗ Văn, các bạn trẻ trong Hội Thánh, đã tạo điều kiện kỹ thuật thuận lợi cho việc ấn loát, trang trí, giảm nhẹ chi phí phát hành.

Nguyện cho NƯỚC SỐNG, đến từ CHÚA CỨU THẾ JÊSUS, NGUỒN NƯỚC SỐNG, lưu chuyển mãi, làm cho nơi "Samạc Cát bay", trở nên như "Vườn năng tưới, như Suối nước chẳng hề cạn khô."

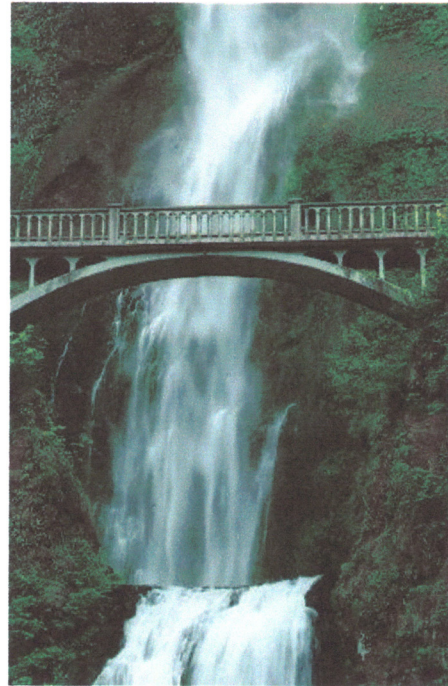
Đ.S.N.S.

Thác

Multnomah

Portland, Oregon

Multnomah Falls là 1 thác nước đứng vào hàng **thứ 5** trong những thác nước lớn nhất của Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Phần trên của thác, cao **542** feet, phần dưới của thác, cao **69** feet. Cộng chung chiều cao của thác là **621** feet. Một vài phần, hướng vào thác bị giới hạn, vì nước chảy tràn ra và đá chùi. Du khách có thể giải khát và điểm tâm với những thức ăn nhẹ tại cửa hàng trong khuôn viên của thác. Có những tranh ảnh, vật phẩm tiểu công nghệ, du khách có thể mua về làm quà cho bạn bè, **người thân yêu**, kỷ niệm những giờ phút chiêm ngưỡng cảnh thiên nhiên hùng vĩ.

Nước Sống

Đoàn người trong sa mạc, cát nóng, khô cằn, đi tìm nước, gặp phải nước đắng. Có tiếng gọi. "Hãy lấy một cây gổ, ném xuống nước". Cây gổ đụng đến nước, nước đắng hóa ra ngọt. Đoàn người tiếp tục tiến trong sa mạc, nơi không có suối nước, không có gieo trồng. Họ nuôi mình bằng Ma na, bánh từ trời, nước uống tuôn ra từ Vàng Đá. | Côrintô 10:3-4: "Họ ăn một thức ăn thiêng liêng, uống một thức uống thiêng liêng, từ Vàng Đá, là Đấng Christ, Đấng Cứu chuộc." Nhưng phần nhiều người đã ngã chết trong sa mạc, vì lòng cứng cõi, vô tín.

Thế hệ này qua, thế hệ khác nối tiếp, dẫm lên vết xe đã đổ, quên đi Đấng Cứu chuộc mình. Đấng đã dẫn dắt họ, ban ngày bằng Trụ Mây, che nắng cháy, bằng Trụ Lửa, soi sáng suốt đêm ban đêm. Họ đã làm hai điều ác: "Lià bỏ Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa, Nguồn Nước Sống, tự đào cho mình hồ nước, hồ nứt, không chứa nước được." Giêrêmi 2: 13.

"Họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời không hề hư nát, lấy hình tượng của loài người hay hư nát, hoặc của điều thú, côn trùng." Rôma 1: 22. "Họ đã đổi Đấng Chân Thần Tạo Hóa, lấy sự dối trá kính thờ và hầu việc loài được dựng nên, thế cho Đấng dựng nên, là Đấng đáng được tôn thờ, ca ngợi đời đời," Rôma 1: 25. "Họ cho mình là khôn ngoan, mà thật ra là cuồng dại," Rôma 1: 22. "Họ đã tự tạo cho mình, những thần tượng bằng bạc, bằng vàng, có mắt mà không thấy, có tai không nghe được, có mũi chẳng ngửi được mùi vị, có chân mà nào có bước đi, có tay nhưng không nắm lấy được, không giải cứu được ai." Thi thiên 115: 4-7.

"Dẫu họ biết Đức Chúa Trời, nhưng họ không tôn vinh Đức Chúa Trời, cũng không tạ ơn Ngài nữa, nhưng cứ lằm lạp trong lý tưởng hư vô, đầy dẫy tâm tối của mình." Rôma 1: 21. "Sự họ thờ lạy là vô ích, vì họ dạy làm theo những điều do loài người đặt ra." Mathiơ 15:9. Họ coi trọng nghi lễ thờ phượng hơn là lòng chân thật tôn kính Đấng đáng được tôn kính và thờ phượng. Đi lễ nhà thờ, khoe mình về nơi thờ phượng, hơn là khoe mình nhận biết Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng đáng phải tôn thờ. Thay vì ngược mắt nhìn lên Chúa Toàn Năng, Toàn Ái, dành hết lòng, hết tiếng ca tụng Đấng Cứu Chuộc mình, họ nhìn xem người, chiêm ngưỡng kỹ thuật kiến trúc, mỹ thuật tạo dựng, trang trí các tượng hình.

Lời Chúa trách dân sự Chúa: "Có nước nào thay đổi Thần của mình, mặc dầu ấy chẳng phải là Thần sao? Nhưng dân Ta đã đổi vinh hiển mình, lấy vật vô ích. Chúng nó đã quên Ta, từ những ngày không tính ra được. Đã tự đào cho mình hồ nước, hồ nứt, không chứa nước được." Giêrêmi 2: 11, 32. Lià bỏ Nguồn Nước Sống, tự đào cho mình hồ nước, một hồ nứt, không chứa nước làm cho đã khát, chỉ có nước cạn, nước nhiễm độc, nước làm cho chết.

Hụp lặn trong " Bể Khô", đắm đuối mình trong "Bể Cạn." Như diễn viên trong "Hí Trường." như " Người ở trọ, khách lữ hành" tìm về " Quê hương" . Lấn quẩn trong bể khô, bể cạn, sa mạc cát nóng đời người. Họ bị đói khát, tìm đâu ra nước, nước làm cho đỡ khát? Có tiếng gọi, tiếng gọi của Tình Yêu: " Phàm ai uống nước này - nước trong hồ nứt, sẽ còn khát mãi, nhưng uống Nước Ta cho, sẽ chẳng hề khát nữa. Nước Ta cho, sẽ thành Mạch Nước Sống trong người ấy, văng ra cho đến sự sống đời đời." Giảng 4: 14.

Chúa Jêsus, là Christ, là Chúa, là Nước Sống, chảy từ Nguồn Nước Sống, qua Thập tự giá trên đó Ngài đã tiêu trừ bệnh tật, tội lỗi và sự chết. Nước đắng làm cho chết trong sa mạc đời người, đã được hóa thành nước ngọt, nước làm cho sống.

Chúa Jêsus, là Vàng Đá ở giữa sa mạc, cát nóng đời người, Vàng Đá đã bị đập nứt ra, tuôn tràn nước sống. " Đây là thân thể Ta, vì các con mà bị bể ra. Đây là huyết Ta, huyết của giao ước Tình Yêu, vì các con mà bị đổ ra." Luca 22: 19-20.

Hãy nghe theo tiếng gọi: " Người nào khát, hãy đến cùng Ta mà uống. Kẻ nào tin Ta, thì Sông Nước Hằng Sống, sẽ chảy từ trong lòng mình." Giảng 7: 38.

Hãy đáp lại tiếng gọi: "Lạy Chúa, xin cho con NƯỚC SỐNG ấy." Chúa sẽ cho NƯỚC SỐNG ấy, khi chúng ta nhận biết Chúa, tìm đến Chúa, nhìn lên Chúa là Cứu Chúa của đời mình. Sa mạc cát nóng đời người, sẽ biến ra hồ, đất khô sẽ biến thành suối nước. Đời sống chúng ta sẽ như vườn năng tưới, trở hoa như vườn hồng khoe sắc thắm trong nắng ấm mùa Xuân.

Mục Sư Nguyễn Châu Hóa

Living Water

A people passing through the desert, stepping on hot sand, experiencing arid conditions, looking for water, but the only water found turned out to be bitter. There came a voice saying, "Take a piece of wood, and throw it into the water." As the piece of wood hit the water, the bitter water became fresh. The people continued on throughout the desert where no stream can be found nor fertile land in which to plant. They were nourished by manna, a heavenly bread, and their thirst sated by the water that came out of the rock. 1 Corinthians 10:3-4 says, "They all ate the same spiritual food and drank from the same spiritual drink; for they drank from the spiritual rock that accompanied them, and that rock was Christ." However, most of them perished in the desert because of their hardened hearts and their unbelief.

This generation passed away and was replaced by another, yet the same rutted path was followed. They all forgot their Savior. They forgot Him who led them, who provided them shade from the torturous sun with a pillar of cloud by day and shone their path with a pillar of fire by night. They committed two grievous sins, "They have forsaken me, the spring of Living Water, and have dug their own cisterns, broken cisterns that cannot hold water (Jeremiah 2:13)."

They "exchanged the glory of the immortal God for images made to look like mortal man and birds and animals and reptiles. (Romans 1:23)." "They exchanged the truth of God for a lie, and worshipped and served created things rather than the Creator 'who is forever praised' (Romans 1:25)." "But their idols are silver and gold, made by the hands of men. They have mouths, but cannot speak, eyes, but they cannot see; they have ears, but cannot hear, noses, but they cannot smell; they have hands, but cannot feel, feet, but they cannot walk; nor can they utter a sound with their throats (Psalm 115:4-7)."

"For although they knew God, they neither glorified him as God nor gave thanks to him, but their thinking became futile and their foolish hearts were darkened (Romans 1:21)." "They worship me in vain; their teachings are but rules taught by men (Matthew 15:9)." They deemed the trappings of worship as more important than a genuine and contrite heart humbled before the Lord in worshipful adoration of He who is worthy of praise. They boasted in the splendor of their places of worship rather than in the acknowledgment that they know the One True God who is worthy of worship. Instead of casting their eyes upon the Almighty One, seeking with all their hearts to sing praises to their Savior, they looked to man, adoring the architecture, admiring the building, and marveling at their crafted idols.

The Lord rebuked his people thusly, "Has a nation changed its God? (Yet they are not gods at all.)"

But my people have exchanged their *Glory* for worthless idols. They have forsaken me, days without numbers (Jeremiah 1:11,32)." Forsaking Living Water, digging their own cisterns, broken ones at that, incapable of storing water that can slake thirsts, capable only of storing dregs, full of poison, causing death.

The people were bobbing in the sea of despair, drowning in a shallow lake. Like an actor looking for a stage, they were sojourners looking for their homeland. Wading through despair, wandering through the barren dessert, where can they find an oasis, a source of water that can satisfy their thirst? There came a voice, the voice of Love, saying, "Everyone who drinks this water, 'this water from broken cisterns' will thirst again, but whoever drinks the water I give him will never thirst. Indeed, the water I give him will become in him a spring of water welling up to eternal life (John 4:13-14)." Jesus is the Christ, is God, is Living Water, flowing from the spring of Living Water, who through the cross overcame sickness, sin and death. Bitter water that caused death in the dessert of life has been turned into fresh water, water that gives life.

Jesus is the Rock in the middle of a dry and barren desert. The rock was broken and living water flowed from the Rock. The Lord Jesus said, "This is my body, which is broken for your sake. This is my blood, blood of the new love covenant that is poured out for you (Luke 22:19-20)."

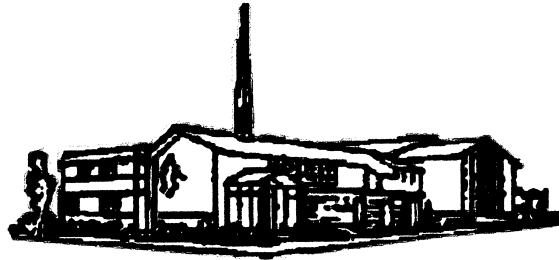
Heed the Voice that says, "If anyone is thirsty, let him come to me and drink. Whoever believes in me, streams of living water will flow from within him (John 7:37-38)."

Respond to the Voice and say to the Living Water, "Lord, please give me that Living Water." Jesus will give us Living Water when we acknowledge Him, search for Him, and look to Him as the Savior of our lives. The barren dessert of our lives will be turned living overflowing lakes, parched and dry land shall be turned into streams of water. Our lives shall be a verdant garden, sprouting flowers like a rose garden thriving under the spring sun.

Pastor Hoa Chau Nguyen

Lincoln Street Baptist Church

3240 SE Lincoln Street
Portland, Oregon 97214
(503)236-4169-Office
(503)236-5955- Fax

March 25th, 2001

Paul G. Paquin, Pastor
Gay McNeil, Music Director
Darlene Bolick, Secretary

Hoa Chau Nguyen, Pastor
Lincoln Street Vietnamese Church
3240 SE Lincoln Street
Portland, Oregon 97214

Dear Pastor Hoa,

Would you and your congregation please accept our warmest congratulations in celebration of your 10th Anniversary in the service of our Lord Jesus Christ. Your faithfulness and dedication have been an inspiration to us.

Your love and gentleness have captured our hearts. We look forward to many more years of sharing the Gospel of Jesus with you and in the community. We eagerly anticipate our joint worship services. It is our pleasure to serve you and we are humbled by your service to us.

I pray that we will not only share a building together but also the lives of our congregations. May we reach out to each other in time of sorrow and joy. May we delight in each others daily prayers. May Christ-centered relationships develop between our congregations. May we call each other in love-brother, sister, and friend.

May the Good Lord continue to bless you, your family, and your congregation.

In His service,

Paul G. Paquin, Pastor

Sau Giờ Thờ Phụng Chúa

Kính 10 Năm Thành Lập Hội Thánh

Vào một buổi sáng mùa xuân, ngày 21 tháng 4 năm 1991, Mục sư Sam Newell và Ban Chấp hành Hội thánh Brookwood Baptist Church, Hillsboro, niềm nở tiếp đón Mục sư Nguyễn Hữu Lịch, Mục sư Nguyễn Châu Hóa, chấp thuận cho Hội thánh Việt Nam mượn cơ sở Nhà thờ, tạo điều kiện thuận lợi truyền giảng Tin Lành cho người Việt Nam tại vùng Tây Bắc thành phố Portland, tiểu bang Oregon.

Ngày 5 tháng 5 năm 1991, Hội thánh Tin Lành Baptist Việt Nam Hillsboro, được khai sinh. Bắt đầu với con số không, trên danh sách tín hữu chính thức, nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, Đấng đã khai sinh và Đấng làm cho lớn lên. Với lời cầu nguyện tha thiết dâng lên Chúa Toàn Năng, cộng với sự hỗ trợ tinh thần của ÔB. Mục sư Nguyễn Hữu Lịch, giáo sĩ đặc trách phát triển Hội thánh, giữa người Việt Nam vùng Tây Bắc Hoa kỳ, ÔB. Mục sư Nguyễn Hữu Trang, Mục sư Trần Hữu Truyền, gia đình ÔB Lê Tự Cam (hiện là Mục sư Quản nhiệm Hội thánh Baptist Hy Vọng), và Cô Lê thị Đào, Hội thánh trên đã tiến bước.

Sau ba tháng, kể từ ngày thành lập, Hội thánh hân hoan tiếp đón gia đình ÔB. Nguyễn Hữu Quang, ÔB. Nguyễn Hữu Nghiêm (hiện là Mục sư QN HT Baptist Vancouver, WA), gia đình ÔB. Lê Xuân Đồng, gia đình Cô Huỳnh thị Mai. Hội thánh bắt đầu có giờ cầu nguyện tuần hoàn tại tư gia, lớp học kinh thánh sáng Chúa nhật, lớp giáo lý Báp-têm, sinh hoạt Thanh Thiếu Niên, trung bình mỗi sáng Chúa nhật, có từ mười lăm đến hai mươi lăm người cùng đến thông công thờ phượng Chúa.

Để tiện cho sự đi lại của phần lớn gia đình con cái Chúa, được Hội thánh bảo trợ, cử ngụ tại Portland, cách xa Hillsboro 25 miles, ngày 8 tháng 3 năm 1992, mọi sinh hoạt của Hội thánh sau 10 tháng, tại Brookwood Baptist Church, Hillsboro, được dời về Portland, trong cơ sở Hội thánh Lincoln Street Baptist Church. Tạ ơn Đức Chúa Trời về sự dẫn dắt kỳ diệu của Ngài. Mục sư Ron Stricklan và ban Chấp hành Hội thánh Lincoln Street Baptist Church, đã hoan hỉ tiếp đón Mục sư Nguyễn Hữu Lịch, Nguyễn Châu Hóa, dành đủ phòng ốc, tiện nghi cho Hội thánh Việt nam, sinh hoạt thờ phượng Chúa, phát triển Hội thánh.

Thật, chẳng phải tài trí khôn khéo của một ai, bèn là bởi Thần Thánh Linh Đức Chúa Trời đã cảm động Tội tớ, con cái Chúa trong Hội thánh Mỹ-Việt, vừa muốn, vừa làm theo ý tốt lành của Ngài. Từ con số "Không" số tín hữu chính thức đã tăng lên số ba mươi. Để tỏ lòng biết ơn Hội thánh Brookwood Baptist Church, Hillsboro, đã tạo cái "Nôi", cho Hội thánh chào đời. Thánh lễ Kỷ niệm MỘT NĂM thành lập Hội thánh, đã được cử hành trọng thể, đằm thắm niềm vui hội ngộ, trong Lễ Thờ Phượng phối hợp Mỹ-

VIỆT, sáng Chúa nhật tại Brookwood Baptist Church, Hillsboro.

Trên đà phát triển, Hội thánh Tin lành Baptist Việt Nam Lincoln Portland, đã cử hành Thánh lễ Kỷ niệm "NĂM NĂM" thành lập Hội thánh, với số 100 tín hữu chính thức, 5 lớp Trường Chúa nhật, 1 lớp giáo lý Báp-têm. Sinh hoạt hằng tuần: học Kinh thánh cầu nguyện tuần hoàn tại tư gia vào tối thứ Sáu, thứ Bảy, sinh hoạt Thanh thiếu niên vào chiều thứ Bảy. Lễ thờ phượng chính được dời từ một phòng nhỏ đến trong Thánh đường đủ chỗ ngồi rộng rãi.

Càng đi tới, sức lực càng càng thêm. Có những chặng đường bằng phẳng, cũng có những chặng đường gồ ghề, hiểm trở. Có những lúc thăng, những lúc trầm: có những người đến với Hội thánh nhưng chưa thật sự đến với Chúa, với quyền năng Tin lành cứu độ của Chúa, đã lui đi, đã vắng bóng trong những giờ sinh hoạt thờ phượng Chúa, có số người đã mất đi lòng kính mến Chúa lúc ban đầu. Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài đã dành cho Hội thánh có ít năng lực này, một số người đặt vững đức tin mình trên Lễ Thật Lời Chúa, trung tín thông công với anh em mình, học hỏi Lời Chúa, thăm viếng, chứng đạo, dâng hiến, tích cực góp phần xây dựng nhà Chúa. Một số thanh thiếu niên nam nữ, đã đứng dậy nhận lấy trách nhiệm duy trì, phát triển Hội thánh. Có một số người mới, được cứu thêm vào Hội thánh.

- 8 đời bạn thành lập gia đình mới trong Chúa
- 12 trẻ thơ được dâng lên Chúa
- 75 người nhận lễ Báp-têm
- 6 nam nữ đang theo học lớp Thánh kinh Cựu Ước, Chứng đạo pháp, do Mục sư Tiến sĩ Nguyễn Anh Tuấn giảng dạy.

Tạ Ơn Chúa Toàn Năng, mười năm đã qua. Chặng đường dài đang trải ra trước mắt, Hội thánh Chúa trên đất, phải làm tròn trách nhiệm khiến mọi người trở nên môn đồ Chúa. Đặt lòng tin cậy trọn vẹn trên lời Chúa hứa: "Và này Ta thường ở cùng các con cho đến chung kết đời," Hội thánh Tin Lành Baptist Việt Nam Lincoln Portland, sẽ vững tiến, làm xong nhiệm vụ của người gieo giống, người trồng, người tưới, bởi năng quyền Thần Thánh Linh Đức Chúa Trời.

Chân thành cảm ơn Mục sư Harold Hitt, Northwest Baptist Convention, quý Tội tử, con cái Chúa đã có lời cầu nguyện, khích lệ, hỗ trợ tài chánh, công sức cho Hội thánh thời gian qua, mong được tiếp tục hỗ trợ cho những tháng năm sẽ tới. Chân thành.

Quản nhiệm Hội Thánh
M.S. Nguyễn Châu Hóa

Celebrating Ten Years of Serving Jesus

On the beautiful spring morning of April 21, 1991, Pastor Sam Newell and the Board of Deacons of Brookwood Baptist Church in Hillsboro cordially received Pastor Nguyen Huu Lich and Pastor Nguyen Chau Hoa. They agreed to allow the Vietnamese congregation to use the church facilities, creating an advantageous situation where the gospel of Jesus Christ can be preached to the Vietnamese people in the northwest area of Portland, Oregon.

On May 5, 1991, the Vietnamese Baptist Church of Hillsboro was born. The church started with zero congregants, but praise be to God, for He is the One who engenders and gives growth to the church. With fervent prayers and the cooperation and support of Pastor and Mrs. Nguyen Huu Lich, missionary in charge of church planting for the Pacific Northwest region, Pastor and Mrs. Nguyen Huu Trang, Pastor Tran Huu Truyen, the family of Pastor Le Tu Cam, presently the pastor of Vietnamese Hope Baptist Church, and Miss Le Thi Dao, the church quickly gained momentum.

After three months, the Church received into the family circle the families of Nguyen Huu Quang, Nguyen Huu Nghiem, presently the pastor of the Vietnamese Baptist Church of Vancouver, Le Xuan Dong, and Huynh Thi Mai. The church began to hold weekly prayer meetings at the homes of different families of the church, Baptism classes, and youth meetings. The church began to average between 15 and 25 people for worship services.

To accommodate the majority of the church's congregation that lives in the Portland area, some 25 miles from Brookwood Baptist Church, all church activities were moved from Hillsboro to Lincoln Street Baptist Church in Portland on March 8, 1992 after some ten months at Brookwood. Praise be to God and his leading. Pastor Ron Strickland and the Board of Deacons of the Lincoln Street Baptist Church gladly opened up their wonderful facilities and made them available to the Vietnamese congregation for their use. The facilities were wonderful and the Vietnamese church began using the church to worship and to grow.

It was not because of anyone's talents or abilities, but the Spirit of the Living God that caused the pastor and all the congregations of both the American and Vietnamese churches to desire and to do what God desired. From a congregation of zero, God caused the number to increase to thirty. To express the gratitude of the Vietnamese congregation to Brookwood Baptist Church, the cradle in which the church was born, the first anniversary was celebrated at Brookwood. The occasion was a

joyous one, with worship conducted bilingually for both congregations. All felt the spirit of unity.

With that impetus, the Vietnamese Lincoln Baptist Church celebrated its 5th anniversary with a congregation numbering 100, 5 Sunday School classes, and 1 Baptism class. Weekly activities included bible studies on Fridays and Saturdays in the homes of various members, and youth activities on Saturdays. The main worship service moved from a small room to the main sanctuary to accommodate all worshippers.

As the church grew, the Lord added more strength. There were tremendous highs as well as deep valleys. There was progress, but there was also regression, there were churchgoers that were faithful in attendance, but because they were not really walking with the Lord, their attendance became erratic and then not at all. There were those who lost the love they had in the beginning. Yet in spite of this, God was still faithful. He raised up a band of faithful believers who were devoting themselves to the Word, to the fellowship of believers. Active in their visitations and evangelism, they tithed faithfully and concerted their effort to build up the local church. Included in this faithful band are young people who have acknowledged their responsibilities and faithfully carrying them out. As a result, a number of people have been saved. Additional statistics include: 8 couples have been married in the church, 12 children have been dedicated, 75 people have been baptized, and 6 young people are enrolled in Old Testament Studies and Evangelism Outreach with Dr. Nguyen Anh Tuan.

Praise be to God for what He has done in the past 10 years. We still have more to do. The Church on earth must finish the task set by our Lord of making disciples of all the nations. With our faith firmly planted in God's promise, "And lo, I will be with you until the end of the age" the Vietnamese Lincoln Baptist Street Church vow to grow, to discharge our responsibilities as sowers, planters, waterers, in the strength of the Holy Spirit.

We once again express our appreciation for Pastor Harold Hitt of the Northwest Baptist Convention, along with many other pastors and brothers and sisters who have supported us through prayers, through financial help, and through other means of support throughout the past ten years. We look forward to your continual support in the years to come as we strive to be faithful stewards to the command of our Lord, Jesus Christ.

Pastor Hoa Chau Nguyen

Tâm Tinh

Dâng Lên Chúa

Ngày tháng trôi qua thật nhanh, thấm thoát mà gia đình chúng tôi đến đất nước Hoa kỳ đã gần 10 năm, gần bằng tuổi Hội Thánh Chúa thành lập tại đây. Ngày mới đến Hoa kỳ, gia đình chúng tôi chỉ có bốn người, rồi năm người, và nay thì được bảy người: thêm một dâu, hai cháu nội. Cảm tạ Chúa, mối tương quan liên hệ giữa Hội thánh và gia đình chúng tôi thật là thấm thiết.

Hằng tuần, vào Chúa nhật, gia đình chúng tôi đến đền thờ, thờ phượng Chúa, không phải thông thường, theo thói quen, nhưng bởi tấm lòng chúng tôi kính yêu Chúa, luôn biết ơn Ngài.

Tạ ơn Chúa vô cùng, bởi tình yêu thương bao la và ơn tha thứ dè dặt của Chúa mà gia đình chúng tôi được cứu, chẳng những gia đình chúng tôi thôi, mà còn có cha mẹ, anh chị em chúng tôi nữa. Gia đình Ba Má tôi, còn ở Việt Nam, trước kia là một gia đình cúng tế, thờ lạy hình tượng sâu đậm lâu đời. Chúng tôi không biết cách nào để nói, làm chúng về Chúa. Các con tôi chỉ biết cầu nguyện với Chúa cho Ông bà Ngoại, mong muốn có cùng một đức tin thờ kính Chúa.

Với lòng khao khát, hy vọng, và cuối cùng Chúa đã ban cho. Vào một ngày, sau thời gian mong mỏi, chúng tôi được tin Ba Má tôi đã tin nhận Chúa, sẽ học Kinh thánh, để nhận lễ Báp-têm. Ồi thật mừng

quá, các con tôi reo lên: Chúa đã nhậm lời rồi. Cảm tạ Ngài vô cùng. Thật Chúa đã đáp lời cầu xin của chúng tôi. Quyền năng và phép lạ của Chúa đã khiến gia đình Ba Má tôi dẹp bỏ các tượng thần ngày xưa. Thay vào đó một đời sống mới, thờ kính, yêu mến Chúa, Đấng Chân Thần TẠO HÓA. Sự màu nhiệm kỳ diệu đó, đã in sâu vào ký ức chúng tôi. Thật là một phúc hạnh lớn cho gia đình chúng tôi. Chúa là Cha Thiêng liêng Cao Cả của nhân loại, lấy chi sánh bằng. Chúa đã nắm chặt tay các con tôi, dắt dẫn chúng tôi đi từng bước, các con tôi sẽ không bao giờ cô đơn, vì biết chắc có Chúa đi bên cạnh. Chúa luôn dịu dàng nâng đỡ các con cháu tôi, trong bàn tay nhân từ thương xót dè dặt của Ngài.

Như lời Chúa phán hứa : " Đòn bà há dễ quên con mình cho bú, không thương đến con trai ruột mình sao. Dầu đòn bà quên con mình, Ta cũng chẳng quên người" (Êsai 49:15). Tạ ơn Chúa, Ngài đặt để gia đình chúng tôi, sinh hoạt trong một Hội thánh, có Mục sư, một người cha tinh thần, luôn ân cần, dạy dỗ, nhắc nhở lời Chúa cho chúng tôi, cầu nguyện, an ủi con cái Chúa trong mọi hoàn cảnh. Hằng tuần, chúng tôi được nghe lời Chúa, những khoảng trống tâm linh được lấp đầy, làm mạnh sức những khi yếu mòn. Nhờ vậy, chúng tôi mới được vững vàng bước đi theo Chúa đến cuối cùng.

Nhờ ngày Kỷ niệm 10 Năm thành lập Hội Thánh, gia đình chúng tôi hồi tưởng, ghi lại những tâm tình này. Những ngày tháng qua đi, chúng tôi đã nhận

được sự ban cho dư dật từ nơi Chúa, và trong những ngày tháng sẽ tới, cuộc đời còn lại của tôi, của con, và các con cháu tôi, không thể thiếu CHÚA, là Đức Chúa Trời, Cha Từ Ái, không thể thiếu Tội tớ Chúa, người nuôi dưỡng chúng tôi bằng lời Chúa.

Tâm tình mong ước của chúng tôi, xin dâng lên Chúa, để đền đáp phần nào, những ân huệ Chúa đã ban cho gia đình chúng tôi, được như ngày hôm nay. Chúng tôi luôn nghĩ:

"Đã làm được gì cho Chúa chưa."

Huỳnh Thị Mai

Gia đình Huỳnh Thị Mai

GUỒNG KIÊN NHẫn

Ngày lấy rác: Sáng thứ Ba 8 giờ.

Cứ mỗi sáng thứ Ba là Randall Pugh nghe tiếng xe lấy rác tiến đến, ông bước ra chào hỏi người lấy rác: "Này bạn, làm ăn ra sao? Bạn có muốn tham dự chiến dịch Truyền Giảng Tin Lành không?" Người lấy rác luôn đáp lại "No" suốt sáu tuần liên tiếp. Tuần kế tiếp, ông trả lời "May Be". Mãi đến tuần thứ tám, người tài xế này mới trả lời "Yes", đồng ý tham dự cuộc truyền giảng.

Nhiều người nghĩ rằng chiến dịch Billy Graham là cuộc "Truyền giảng đại chúng", nhưng thật ra những người tổ chức chú tâm vào "Cá nhân chúng đạo". Nhờ vậy mà chiến dịch truyền giảng của Billy Graham Tại Jacksonville, Florida đã thu hút được hơn 240,000 người tham dự vào đầu tháng 11/2000.

Decision Jan. 2001

Nguồn Cây Trông

Thời gian thắm thoát thoi đưa
Lincoln Hội Thánh, tròn vừa mười năm
Trãi qua bao nổi thăng trầm
Linh ơn Thiên Chúa không ngừng đổ tràn.

Mười năm qua, một chặng đường
Đến từng ơn phúc, tình thương ngập tràn
Từng giờ Chúa vẫn cứu mang
Ấm bằng, chăm sóc, ủi an từng người.

Cây trông Chúa, đến muôn đời
Ơn Thiên, Linh lực từ lời Chúa Cha
Đường trần muôn dặm quan sa
Khó khăn, hoạn nạn có Cha soi đường

Cuộc đời dẫu có tai ương
Chén cay, giọt đắng, lệ vơi mắt buồn
Bao phen muôn sự chán chường
Chúa luôn thêm sức, nguồn thương ngập tràn.

Portland, Mar 29, 2001
Vang Phan

Trong Tay Chúa

Hội Thánh của Chúa được thành lập tại Brookwood Hillsboro, Oregon vào ngày 5 tháng 5 năm 1991, lúc ấy, chưa có Thanh niên nhóm lại. Cậy ơn Chúa, Hội Thánh bảo trợ những gia đình mới, trong đó có gia đình Bác Quang, Mục sư Nghiêm, Cô Mai, Cụ Đồng..., và ban Thanh niên Hội Thánh được thành lập từ đó. Ngày 8 tháng 3 năm 1992, do nhu cầu của Hội Thánh, địa điểm sinh hoạt được dời về đường Lincoln là nơi Hội Thánh hiện đang sinh hoạt. Phần lớn Thanh niên là những người mới tin Chúa cho nên hát Thánh ca cũng là một vấn đề. Không có người biết nhạc để tập cho Thanh niên hát tôn vinh Chúa. Vì vậy, mỗi người cũng tập tành từ những vốn ít ỏi có sẵn. Cám ơn Chúa, trải qua bao nhiêu thăng trầm, Chúa cho ban Thanh niên vẫn phát triển. Ban đầu sinh hoạt Thanh niên vào trưa Chúa nhật, liền sau kế là thờ phượng của Hội Thánh. Dần dần giờ sinh hoạt được định vào mỗi chiều thứ Bảy. Bên cạnh những buổi học Kinh Thánh còn có những chương trình hội thảo, sinh hoạt, thông công, cầu nguyện cùng với những buổi sinh hoạt ngoài trời. Do tâm tình hiệp một xây dựng ban thanh niên qua các trưởng ban Lê Tự Quyền, Nguyễn Hữu Dũng, Hồ Quốc Thắng, Lâm Tuấn và trưởng ban mới Lâm Hùng, với sự hỗ trợ hết mình của Mục sư quản nhiệm cùng cô Lê Thị Đào. Ban Thanh niên ngày nay đã gặt hái được nhiều thành công tốt đẹp. Mặc dù con số nhóm lại hằng tuần có phần khiêm nhường, ban Thanh niên đóng góp rất nhiều trong công việc thờ phượng của Hội thánh. Thanh niên đã tổ chức chương trình truyền giảng, phát truyền đạo đơn, và những buổi nhóm thông công với các Hội thánh trong vùng. Thanh niên luôn góp phần đất lực trong mọi sinh hoạt của Hội Thánh. Để Mừng 10 Năm Thành Lập Hội Thánh, Thanh niên đã tích cực đóng góp công sức thực hiện tập Đặc san Nước Sống.

Sau khi quý vị đọc những dòng ngắn ngủi này về ban thanh niên Lincoln, xin quý vị thêm lời cầu nguyện thật nhiều cho chúng tôi, hầu cho chúng tôi có thể làm được những việc ích lợi cho nhà Chúa. Nếu quý vị là những người trẻ tuổi, xin mời quý vị vui lòng quá bước đến những buổi sinh hoạt của ban Thanh niên, hầu cho chúng ta có thể thông công với nhau trong Chúa. Cần biết thêm về ban Thanh niên chúng tôi, quý vị có thể e-mail tnlincoln@yahoogroups.com hay đến tại <http://www.geocities.com/thanhnientinlanh>.

Giờ sinh hoạt: 5:30pm Mỗi thứ Bảy tại:

3420 SE Lincoln St

Portland, OR. 97214.

TN Lincoln

Sinh Hoạt Hội Thánh Trong Những Năm Qua

Ban Hát Trong Giờ Thờ Phụng Chúa Tại Hillsboro

Sinh Hoạt với Hội Thánh Mỹ Tại Hillsboro

Thanh Thiếu Niên Trong Giờ Thờ Phụng

Jêsus dạy tôi tập theo nền nếp
Thuận hòa với mỗi một ai
Hoặc học, hoặc chơi, hoặc ăn hoặc nói
Tổ mình xứng danh con Ngài

Sinh Hoạt Thờ Phụng Chúa
Bên Hồ Blue Lake

Thanh Niên Picnic Ngoài Trời

Buổi Cầu Nguyện Tư Gia Sau 1 Năm Thành Lập Hội Thánh

Trại Bạn Hữu Lần Thứ 1

Thông Công Giữa Hội Thánh Mỹ-Việt

Thanh Niên Picnic Tại Vườn Hồng

Hỡi kẻ trẻ kia, hãy vui-mừng
trong buổi thiếu-niên, khá đem
lòng hôn-hờ trong khi còn thơ-ấu,
hãy đi theo đường-lối lòng mình
muốn, và nhìn xem sự mắt mình
ưu-thích, nhưng phải biết rằng vì
mọi việc ấy, Đức Chúa Trời sẽ
đòi người đến mà đoán xét.

Truyền Đạo 11:9

Lễ Báp Têm

Giang báp tít giảng dạy rằng:
"Ta làm phép báp tem cho các
người bằng nước, nhưng Ngài (Chúa
Jêsus) sẽ làm phép báp tem cho
các người bằng Đức Thánh Linh."
Mác 1:8

Mother's Day Năm 1998

Thanh Niên Trong Lễ Giáng Sinh 1997

Mục Sĩ Nguyễn Hữu Lịch Trong Lễ Mừng 5 Năm Thành Lập HT

Lễ Đám Cưới Đầu Tiên Trong Hội Thánh

Trại Bạn Hữu Lần Thứ II

Father's Day 1997

Giáng Sinh 1997

Ha-le-lu-gia
Hãy hát xướng cho Đức Giê-
hô-va một bài ca mới!
Hãy hát ngợi khen Ngài trong
hội các thánh Ngài.
Thi Thiên 149 : 1

Nam Ban Thanh Niên

Hoa Hồng Tặng Mẹ

Ban Hát Lễ Giáng Sinh 1997

Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
Ánh sáng cho đường lối tôi
Thi Thiên 119:105

Ban Tráng Niên Nhận Phần Thưởng Thi Kinh Thánh

Buổi Sinh Hoạt Thanh Thiếu Niên

Ban Hát Phụ Nữ

Điều Quý Nhất

Trong Cuộc Sống

Tạ ơn Đức Chúa Trời về những điều Chúa ban và đã làm cho tôi bằng tình yêu thương lớn của Ngài. “Đang khi tôi đáng phải chết về làm lạc về tội lỗi mình, thì Ngài đã làm cho tôi được sống với Chúa Cứu Thế Jêsus, được thông công với Chúa trong sự chết, sự sống lại của Chúa.” Chúa đã cứu chuộc tôi, tha tội lỗi tôi.

Sinh trưởng trong một gia đình Phật giáo, tôi thường đi chùa hằng tuần, tích cực tham gia sinh hoạt trong gia đình Phật tử. Khi còn ở Việt Nam, cũng như khi qua Mỹ, tôi vẫn tiếp tục đi chùa. Tôi tự nghĩ: đạo nào cũng là đạo, miễn sao đừng có làm điều gì ác, trái với lương tâm là được. Bên Âu châu, người ta tôn thờ Chúa Jêsus, bên Á châu có Đức Phật. Riêng tôi, tôi rất hạnh diện, vì học biết được đạo Phật có một triết lý cao siêu, huyền bí. Tâm tôi, luôn có ý nghĩ chống báng đạo Tin Lành, vì đạo Tin Lành luôn giảng về Chúa Cứu Thế Jêsus, chịu chết vì tội lỗi loài người. Tôi hoàn toàn phủ nhận tôi là người có tội, vì tôi đâu có làm điều gì ác, hại ai đâu, Chúa Jêsus không thể là Cứu Chúa tôi. Tôi có thể tự mình cứu mình. Mỗi người phải tự cứu mình, không ai cứu mình được.

Thời gian tôi học tại trường Đại học Portland, trong môn học về lịch sử đạo Tin Lành, tôi phải đến Nhà thờ Tin Lành để tìm tài liệu. Tôi luôn được nghe giảng về sự cứu rỗi của Chúa Cứu Thế Jêsus, bởi

sự chết của Ngài trên thập tự giá, sự sống lại của Ngài, sự ăn năn, sự tha tội, sự đoán phạt của Đức Chúa Trời, sự sống đời đời. Tôi vẫn chưa chịu tin, lý luận: “mình đã có đạo Phật rồi.”

Cảm tạ ơn Chúa vô cùng Ngài đã dùng lớp học này và Kinh thánh vì lời của Chúa thay đổi lòng cứng cõi, chống nghịch của tôi. Chúa đã cứu và chọn tôi làm con yêu dấu của Ngài. Đời sống tâm linh của tôi được Chúa biến đổi. Chúa ban cho tôi một cuộc sống đầy ý nghĩa.

Khi đọc Kinh thánh, được tương giao, gần gũi Chúa hơn, tôi cảm biết thật sự mối tương giao giữa Chúa với tôi, và tin quyết Chúa Jêsus thật là Chúa Cứu Thế, đúng như lời Chúa phán: “Ta là Đạo, là Chân lý, là Sự Sống, chẳng bởi Ta, thì không một ai được đến cùng Đức Chúa Trời.” Tình yêu thương và quyền năng Chúa thi thố trên đời sống hằng ngày của tôi rất nhiều. Nhưng ơn phước lớn nhất, quý giá nhất Chúa ban cho tôi là được tương giao với Chúa, khiến tôi không thể phủ nhận Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa.

Đôi lúc, tôi ngẫm nghĩ: giả sử những điều mình mong muốn đều thành sự thật. Giàu có, danh vọng, quyền thế, công thành, danh toại, hưởng thụ tất cả thú vui trên đời. Đó có phải là điều có ý nghĩa nhất trên đời không? Có đem lại sự thỏa lòng, sự bình an thật không? Chắc chắn là không. Đúng theo lời Chúa phán: “Người nào, nếu được cả thiên hạ, mà mất linh hồn mình, thì có ích gì, người sẽ lấy chi, đổi lấy linh hồn mình lại.” Tôi tin rằng Đức Chúa Trời đã

tạo dựng nên tôi, hình dung giống như Ngài, với mục đích có sự tương giao với Chúa, nhận biết Chúa, kính sợ Chúa, kính yêu Chúa, thờ phượng và hầu việc Chúa.

Từ ngày tôi biết Chúa, tin nhận Chúa, tôi kinh nghiệm được sự bình an thật, ý nghĩa thật của cuộc sống. Đức Thánh Linh luôn nhắc nhở tôi: “trong Chúa Cứu Thế Jêsus, tôi có đủ mọi sự.” Tôi có Chúa Jêsus, tôi có tất cả. Cuộc sống này sẽ trở thành vô nghĩa, khi tôi đánh mất đi sự tương giao với Chúa, mất đi lòng kính mến Chúa lúc ban đầu, khi Chúa chọn tôi, cứu tôi.

Cuộc sống tôi sẽ trở nên vô nghĩa, khi tôi xem thường điều quý giá nhất, là Chúa đã yêu thương tôi, đã chịu chết vì tội của tôi, Chúa đã cứu tôi. Cuộc sống của tôi, sẽ mất đi ý nghĩa, khi tôi quên ơn Chúa đã ban cho tôi sức khỏe, việc làm sinh sống hằng ngày, nhà cửa, sự nghiệp.

Nhiều lúc, vì quá bận rộn chạy theo công việc, thì giờ, sức lực dồn hết vào việc làm ăn. Thú thật, tôi đã lãng quên thì giờ tương giao với Chúa. Tâm trí bị chi phối, tôi có cầu nguyện, nhưng cầu nguyện qua loa. Không có thì giờ đọc Kinh thánh. Tránh né thì giờ học kinh thánh, cầu nguyện tại tư gia. Tôi cảm thấy buồn bã, chán nản. Cảm biết mình có tội với Chúa, đã để công việc sinh sống hằng ngày lên trên Chúa là Đấng Tạo Hóa. Cảm tạ Chúa, lời Chúa trong Rôma 1:21 đã nhắc nhở tôi: “Vì dẫu họ biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng danh Ngài, và không tạ ơn Ngài nữa, song cứ lầm lạc trong lý

tưởng hư không và lòng ngu dốt, đầy những sự tối tăm.”

Chúa yêu thương tôi, Chúa không bỏ rơi tôi, lúc nào Chúa cũng chờ đón tôi ăn năn, làm lại những việc từ ban đầu như lời Chúa phán: “Các con tìm kiếm Ta và gặp được, khi các con tìm kiếm Ta hết lòng” Giêrêmi 29:13. Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi, để tôi không lạc hướng.

Chúa đã đem tôi qua Mỹ, không phải chỉ cho tôi cuộc sống đầy đủ vật chất, nhưng Chúa đã ban cho tôi món quà quý giá nhất, là sự nhận biết Chúa, kính yêu Chúa, vâng giữ lời Chúa, thờ phượng và hầu việc Chúa. Đừng đánh mất sự tương giao với Chúa. Hãy “xem hết thấy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận biết Chúa Jêsus Christ là quý hơn hết. Ngài là Chúa tôi và tôi vì Ngài mà lièn bỏ mọi điều lợi đó. Thật tôi xem những điều đó như rơm rác hầu cho được Đấng Christ và được ở trong Ngài” (Philíp 3:7-8).

Muốn thật hết lòng.

Thanh Huỳnh

“ Sự khiêm nhượng đi trước sự bại hoại theo sau, và tánh tự cao đi trước sự sa ngã..”

Châm ngôn 16: 18

Xin Dâng Trọn Tâm Tinh

Tôi sinh ra và lớn lên ở vùng quê. Gia đình tôi không biết nhiều về các đạo giáo, kể cả Phật giáo, chỉ có thờ cúng ông bà. Từ nhỏ tôi không tin bất cứ tôn giáo nào, có khuynh hướng chống đối và nhạo báng tất cả các đạo. Tôi nghĩ, họ không thể tự mình làm được, nên phải nhờ một vị thần thánh nào đó để giúp cho. Ở quê việc bói khoa rất thịnh hành, bạn bè thường rủ nhau xem bói, nhưng tôi thường nhạo báng những người mê tín. Năm 1991, cuộc đời tôi bước vào ngã rẽ mới. Đang học năm thứ nhất ở trường Cao Đẳng Sư Phạm Đà Nẵng, tôi vượt biên và đến trại tị nạn Hồng Kông. Ở trại tị nạn, có nhiều giáo sĩ đến truyền giáo nhưng tôi lại thường chỉ đứng nhìn cho vui vì tò mò.

Trong trại, tôi sống rất cô đơn và buồn bã, lo sợ đủ thứ, không biết cuộc sống sẽ ra sao? Nếu phải trở về Việt Nam, tôi sẽ gặp khó khăn, thử thách và có rất nhiều điều khó xử. Lúc đó, tôi nghĩ nếu bị trả về Việt Nam tôi sẽ đi tu. Lo sợ việc trở về nên tôi tìm mọi cách để thoát khỏi trại tị nạn.

Gia đình tôi ở Việt Nam, nghe người ta nói rằng nếu theo một hội nào đó có thể được đi Mỹ nên gởi thư khuyên tôi theo đạo. Dù biết đây không phải là sự thật, nhưng tôi cũng tâm sự với một người bạn và anh ấy đã mời tôi đến Hội Thánh Tin

Lành. Tôi nhận lời và đi thờ phượng ngay Chủ nhật đó. Tôi đã tiếp nhận Chúa ngay đầu đến nhà thờ.

Thời gian đầu sau khi tin Chúa, tôi chưa kinh nghiệm được gì cả, nhưng sống với Kinh Thánh và tương giao với Chúa qua sự cầu nguyện, đời sống tâm linh tôi được thay đổi. Tôi bắt đầu đọc Kinh Thánh mỗi ngày thường ba đoạn và ngày Chúa nhật năm đoạn. Tôi ham mến lời Chúa vô cùng. Mỗi ngày tôi được thông công và thưa chuyện với Chúa qua sự cầu nguyện, thật phước hạnh vô cùng. Bất cứ việc gì xảy ra dường như quá sức của tôi, thì lời Chúa an ủi tôi và dạy tôi điều phải làm. Lời Chúa dạy tôi cách sống đẹp lòng Chúa. Trước khi tin Chúa, tôi tìm đọc đủ thứ sách để làm người cho tốt, tôi cũng rất ham đọc tiểu thuyết. Từ khi đọc Kinh Thánh, tôi không còn ham đọc một cuốn sách nào khác trừ ra Kinh Thánh và sách bồi linh. Tôi không còn thấy cô đơn nữa, lòng vui thỏa với lời hằng sống của Chúa. Lời Chúa giúp tôi vượt qua bao nhiêu là điều cám dỗ bao quanh. Mỗi ngày chúng kiến những cuộc xung đột, đánh nhau và gây rối loạn giữa những băng đảng, tôi luôn cầu nguyện để Chúa gìn giữ tôi và lòng tôi luôn bình an giữa cuộc sống phức tạp như vậy.

Tôi luôn cầu nguyện xin Chúa cho tôi đi Mỹ theo

thánh ý của Ngài. Năm 1994, một con cái Chúa được công nhận tư cách tị nạn và sẽ đi Mỹ, anh muốn giúp một người trong Hội thánh rời khỏi trại cấm bằng việc kết hôn. Sau khi bàn với những người lớn tuổi trong Hội thánh, anh quyết định đem tôi đi với anh. Trong lòng tôi rất mừng nhưng không khỏi sợ hãi và âu lo. Mặc dù anh là trưởng ban hát của Hội Thánh, nhưng tôi và anh chưa có yêu nhau. Thời gian cho tôi suy nghĩ quá ít, vì khi được gọi tên ra trại tự do chờ đi Mỹ, anh chỉ được vài giờ để quyết định ở lại để kết hôn nếu không thì phải rời trại trong vài ngày sau đó." Trong khoảng mấy phút tôi phải quyết định là đồng ý đi Mỹ với anh hay không, cuối cùng tôi đồng ý kết hôn. Nhưng trong lòng rối lắm, vì tôi đến với anh chỉ vì được đi Mỹ, chứ không phải vì yêu anh. Như vậy có đẹp lòng Chúa hay không? Lòng tôi vô cùng bối rối, bất an. Tôi hết lòng dốc đờ, kiêng ăn, cầu nguyện với Chúa về vấn đề hôn nhân suốt cả ngày lẫn đêm, vì đây là vấn đề rất quan trọng, liên quan đến suốt cả đời. Tôi biết rằng dịp may không thể xảy ra lần thứ hai. Trong khi bao nhiêu người sẵn sàng bỏ ra mười lăm đến hai chục ngàn đô-la Mỹ để được đi với anh. Nếu đồng ý kết hôn với anh, tôi sẽ được đi Mỹ trong vài tháng tới. Anh chỉ muốn giúp tôi đi Mỹ chứ không phải làm vợ anh, cho đến khi tôi thật sự yêu anh và đồng ý trở nên vợ chồng. Dù vậy tôi vẫn nghĩ: Chúa có đẹp lòng không? Nếu không đẹp lòng Chúa tôi đi Mỹ để làm gì? Anh được gọi tên vào buổi trưa và khoảng một giờ sau chúng tôi nộp đơn kết hôn. Hai ngày sau, chúng tôi đi kết hôn

lần thứ nhất (vì ở Hồng Kông phải đi kết hôn hai lần mới hợp lệ thủ tục hôn nhân). Và hai ngày sau đó, tôi nộp đơn xin hủy kết hôn. Đây là quyết định khó nhất trong đời của tôi, tôi chỉ biết giao cho Chúa. Nghe tin tôi hủy hôn mọi người bảo tôi bị khủng ròi. Khi đi ra đường, nhiều người thanh niên ném đá vào người tôi và nói tôi sao quá kiêu căng như vậy, bỏ đi một cơ hội sẽ không bao giờ xảy ra nữa. Tôi thường bị người ta mắng nhiếc. Qua chuyện này, tôi càng gần Chúa hơn. Tôi chỉ muốn sống sao cho đẹp lòng Chúa là được.

Thời gian sau đó tôi có tên bị cưỡng bức hồi hương và cũng là người trong danh sách đầu tiên của trại Miền Nam. Nếu không có Chúa, tôi không thể sống và làm việc được trong thời gian này, nhưng tôi nghĩ Chúa đang biết mọi bước đi của tôi, Chúa không để điều gì quá sức của tôi. Tôi chuẩn bị hành lý về Việt Nam. Mọi người trong trại rất lo sợ, tìm mọi cách chống đối, nhưng tôi biết Chúa đang cùng đi với tôi. Tôi để cho họ đưa ra xe và lên máy bay về Việt Nam. Tôi không chống đối như bao người khác. Tôi về Việt Nam và nghĩ rằng sẽ

*Hãy phó các việc mình cho Đức Giê-hô-va,
Thì những mưu-ý mình sẽ được thành công.
Châm ngôn 16:3*

*Friendship .. is an Union of Spirits, a
marriage of Hearts*

(William Penn)

không bao giờ còn cơ hội đến Mỹ như lòng tôi ao ước cũng như cầu nguyện với Chúa. Tôi gặp không ít những khó khăn trong mọi lĩnh vực, tôi vẫn luôn nghĩ Chúa rất thương tôi và Chúa có chương trình tốt đẹp cho tôi, vì lời Chúa có dạy: "mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Chúa."

Tôi về Việt Nam hơn một năm thì có tên được tái phỏng vấn, tôi đi phỏng vấn và được đi Mỹ. Đây là phép lạ Chúa cho và điều tôi học được là tình yêu của Chúa quá bao la. Chúa làm thành điều Chúa muốn trên đời sống của tôi. Tôi đi Mỹ lần này vô cùng phước hạnh. Chúa không những mở đường cho tôi đến Mỹ mà Ngài cũng ban cho tôi một người chồng hết lòng kính sợ và yêu mến Chúa. Vợ chồng chúng tôi đến Mỹ không có họ hàng thân thuộc, nhưng Chúa dùng con cái yêu mến Chúa hết lòng yêu thương, tận tình giúp chúng tôi vượt qua những khó khăn. Tôi chẳng ra gì trước mặt Chúa, nhưng

tình yêu thương và sự ban cho của Chúa vượt quá sự suy tưởng của tôi. Mỗi ngày, tôi càng sâu nhiệm hơn lời Chúa "Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu" (Ê-sai 55:8-9).

Trần Đà

Gia Đình Vang Đà

CÂU ĐỐ DÂN GIAM

- 1) Ai đi thì đứng, đứng thì ngã
 - 2) Không chân mà chạy
Không cánh mà bay
Không vây mà lội
Trong bụng nước sủi
Ngoài mũi mây bay
Ăn cơm phương này
Đi chơi phương khác
 - 3) Thơ thần chỉ có một mình
Gia đình chẳng có một mình quạnh hiu
 - 4) Anh lớn anh mặc áo đỏ
Em nhỏ em mặc áo xanh
Đến khi em lớn như anh
Thì em cũng mặc áo đỏ
 - 5) Tròn như cái đĩa mà xĩa xuống ao
Một trăm cái cuốc mà đào chẳng lên
 - 6) Nắng ba năm ta không bỏ bạn
Mưa một ngày bạn lại bỏ ta
- (Xem câu trả lời trang 49)

MƯỜI HAI CÁCH ĐỐ KINH THÁNH

1. Sắp xếp chữ

Thay đổi tên của một nhân vật hay một địa danh bằng cách thay đổi vị trí của chữ cái.

Thí dụ:

a. Tên nhân vật.

MARY --> RAMY

b. Tên địa danh.

Côrinhtô --> RONITHOC

c. Tên hành động.

Yêu thương --> THEU YUONG

2. Điền vào chỗ trống

Chọn một câu gốc và xóa đi vài chữ trong câu Kinh Thánh.

Thí dụ. Nhưng trước . . . , . . . Đúc Chúa Trời và . . . của Ngài, thì Ngài. . . các người mọi điều ấy nữa.

Câu trả lời. Mathiơ 6:33.

3. Vẽ hình

Vẽ một hình và hỏi người dự thi nói lên ý nghĩa của hình vẽ.

Thí dụ:

Câu trả lời. Khải-Huyền 3:20

4. Bài hát

Hát một bài hát rồi hỏi ý nghĩa của bài hát phù hợp với câu Kinh Thánh nào.

Thí dụ. hát bài Lo Gi.

Câu trả lời. Mathiơ 6:34.

5. Ca dao và Tục ngữ

Chọn một câu ca dao rồi hỏi ý nghĩa của câu ca dao phù hợp với câu Kinh Thánh nào.

Thí dụ. Cá không ăn muối cá ươn, con cãi cha mẹ trăm đường con hư.

Câu trả lời. Châm ngôn 10:1

6. Thơ

Chọn một câu thơ rồi hỏi ý nghĩa của câu thơ phù hợp với câu Kinh Thánh nào.

Thí dụ. "Lấy chồng mà chẳng thấy mặt chồng."

Câu trả lời: vợ của Y-sác, Rêbêca.

7. Đối chiếu

Thí dụ. Giô-na ở trong bụng cá 3 ngày trong thời Cựu- ước.

Câu hỏi. Vậy, trong Tân- ước có điều nào xảy ra tương tự điều đó không?

Câu trả lời: Chúa nằm trong mộ 3 ngày.

8. Hành động

Ra một dấu hiệu hay động tác và sau đó hỏi điều đó nói về cái gì hay là ai :

Thí dụ. Lấy một hộp và bỏ vào 2 đồng xu

Câu trả lời: Người đàn bà góa dâng 2 đồng tiền (Mác 12:41-44).

9. Đố theo loại jeopardy.

10. Tìm câu kinh thánh đồng nghĩa:

Đọc một câu Kinh Thánh và hỏi tìm câu Kinh Thánh trong sách khác đồng nghĩa với câu Kinh Thánh này.

Thí dụ. Ta là người chẵn hiền lành; người chẵn hiền lành vì chiêm mình mà phó sự sống mình.
Giăng 10:11

Câu trả lời: Chẳng có yêu thương nào lớn hơn vì bạn hữu mà phó sự sống mình.
Giăng 15:13

11. Đặt câu hỏi:

Đặt một câu hỏi và hỏi người tham dự trả lời câu hỏi.

Thí dụ: Chúa hóa bánh lần thứ hai cho bao nhiêu người ăn? Và còn lại bao nhiêu?

Câu trả lời: cho khoảng 4000 người và còn lại bảy giỏ.

12. Mật thư

Chọn một câu gốc trong Kinh Thánh và cắt từng khúc rồi bỏ vào bì thư. Sắp xếp lại thành một câu và tìm ở đâu chép.

Thí dụ.

Ai / tin Con, / thì được / sự sống đời đời / ; ai / không chịu / tin Con, / thì chẳng / thấy sự sống đâu, / nhưng còn / thanh nộ / của Đức Chúa Trời / vẫn ở trên / người đó.

Câu trả lời: Giăng 3:36

Lâm Hùng sưu tầm

Tôi sinh trưởng tại Việt nam, trong một gia đình thờ cúng Ông bà. Năm 1992, tôi cùng gia đình cô chú tôi đến Phi luật tân, để được định cư tại Hoa Kỳ. Thời gian chờ đợi tại Phi, tôi được học Anh văn, phong tục để chuẩn bị cho cuộc sống mới tại Hoa Kỳ. Nhà tôi tạm trú rất gần nhà thờ TIN LÀNH. Một hôm, có một tín hữu đến mời tôi đi nhà thờ dự chương trình truyền giảng về CHÚA CỨU THẾ JÊSUS. Lần đầu bước vào nhà thờ, tuy chưa là con cái Chúa, nhưng qua những bài thánh ca, bài giảng kinh thánh, tình cảm thân thiết của các con cái Chúa, tôi cảm thấy như đang sống trong không khí của một gia đình ấm áp tình thương.

Bắt đầu quen với khung cảnh nhà thờ, mỗi tối thứ Bảy, tôi đến sinh hoạt với thanh niên, học Kinh thánh, tập cầu nguyện với Chúa. Lời Chúa, đối với tôi, trong lúc đó, như sữa ngọt ngào cho trẻ thơ. Tôi đã tiếp nhận CHÚA JÊSUS, làm Cứu Chúa của tôi. Tạ ơn Chúa đã nuôi dưỡng tôi bằng lời của Chúa, và qua các bài giảng của Mục sư. Tôi đã được lớn lên trong tình yêu của Chúa. Nhớ nhà, nhớ cha mẹ, anh chị em còn ở lại quê nhà, dần dần rời đi. Những lo lắng cho hiện tại, cho tương lai, tôi

trình dâng lên Chúa. Tạ ơn Chúa, những khó khăn nan giải trong đời sống hằng ngày, đều được Chúa giải tỏa. Chúa biến đổi hoàn toàn đời sống tôi.

Đến năm 1994, Chúa cho tôi lập gia đình với anh Phạm đăng Châu, một thanh niên yêu mến Chúa, sinh hoạt cùng trong Hội thánh. Chúng tôi sống với nhau thật hạnh phúc, và sanh được một cháu gái, một cháu trai. Tạ ơn Chúa về sự ban cho của Ngài không xiết kể, Chúa đã tiếp trợ, từng hồi, từng lúc, đúng thời điểm: có nhà, có đủ phương tiện di chuyển, có gia đình, có con cái. Vào giữa năm 2000, Chúa còn cho chúng tôi, mở được một "Salon Full Service". Cửa tiệm, tuy đóng cửa ngày Chúa nhật, nhưng Chúa cho mỗi ngày mỗi đông khách. Thật là ơn Chúa cho, vợ chồng chúng tôi, đã hứa nguyện với Chúa, biệt riêng ngày thánh, nghỉ công việc, cùng đến nhà thờ, thờ phượng Chúa. Chúng tôi kinh nghiệm được ơn phước mới Chúa ban cho mỗi ngày. Với lòng ước nguyện trung tín thờ kính Chúa, chúng tôi hằng cầu nguyện cho Ba má, cho anh chị em của tôi sớm tin nhận Chúa, có cùng một đức tin trong Chúa. Chúng tôi, tiếp tục cầu nguyện, tin chắc Chúa sẽ ban cho chúng tôi vượt quá những điều chúng tôi mong ước, như lời Chúa phán hứa: "Hãy kêu cầu Ta, Ta sẽ trả lời cho, Ta sẽ tỏ cho người những việc lớn và khó, là những việc người chưa từng biết."

"Tạ Ơn Chúa, Sự Thành Tín Chúa Lớn Lắm,
Mỗi Buổi Sáng Thì Lại Mới Luôn."

Tâm Châu

"Anh đi, em không đi được. Anh cứ nói với họ con mình vừa tròn 1 năm, không thể đi xa". Vợ tôi lặp lại. "Đúng vậy để anh đi một mình. Nếu ông Ch. có đến thúc gia đình đi kinh tế mới, em cứ vững lập trường, như em đã nói."

Cả tháng nay, gia đình chúng tôi, cũng như những gia đình khác trong xóm đã phải mất ăn, mất ngủ, vì bị thúc đi kinh tế mới. Ông tổ trường lao động, ngày nào cũng đến nhắc thúc gia đình chúng tôi phải rời thành phố, đi đến vùng đất mới tại Buông Thung, nằm về phía Tây thị xã Buôn Mê Thuộc, bốn mươi cây số. Tôi buồn ngao ngán, nhớ lại mới ngày nào, mỗi lần nghe tin: tối nay Việt cộng pháo kích Sơn trà. Chúng tôi phải lo cho các con chỗ ngủ an toàn, nay thì nghe tin phải đi đến vùng rừng thiêng nước độc. Biết làm sao đây, sự an toàn vượt khỏi tầm tay: bốn con nhỏ, vợ cô giáo chế độ cũ. Lo âu, vô vọng.

Tôi chuẩn bị thức ăn cho cuộc hành trình hai ngày lên Buông Thung. Chính quyền Cộng sản muốn chúng tôi, những sĩ quan, hạ sĩ quan, viên chức của chế độ Việt Nam Cộng Hoà, đều phải ra khỏi thành phố, ai không về thôn quê sinh sống, đều phải lên núi.

Chiều hôm ấy, 24 tháng 12, tôi buộc phải rời thành phố Đà Nẵng. Ông tổ trường lao động cho người đến nhà, khuôn hành trang tôi lên xe đến với vùng đất với cái tên xa lạ Buông Thung.

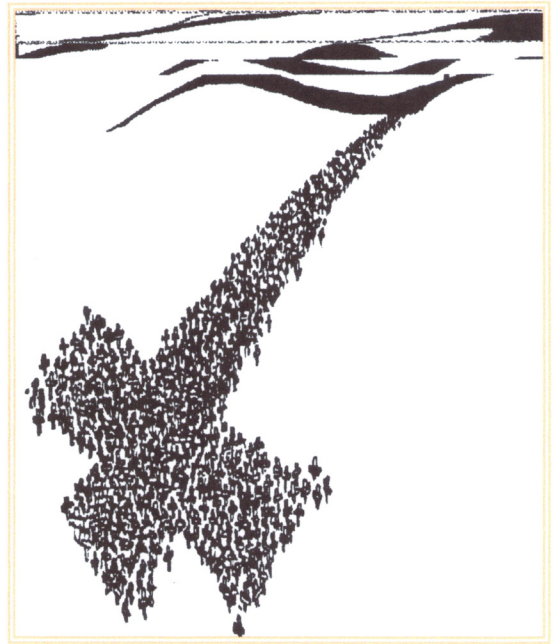
..."Em ở nhà với các con ... Anh đi xem đời sống trên đó ra sao, ổn định được, anh sẽ trở về đem em và các con lên sau." Vài lời vợ vàng an ủi vợ tôi đang bồng cháu bé tròn một tuổi trên tay. Nàng nhắc tôi đem theo gói thuốc trị sốt rét, từ thời quân đội Mỹ để lại. Tôi gọi con trai đầu của tôi, ở nhà nhờ giúp mẹ, săn sóc các em.

Đêm nay, lễ Giáng Sinh mừng Chúa Cứu Thế vào đời, nhưng chẳng có mấy ai còn để tâm trí nhớ lại đêm Chúa Giáng Sinh... Nằm sau thùng xe, tôi nghĩ ngợi miên man, giấc ngủ chập chờn, tôi cảm thấy cô đơn hơn bao giờ hết. Người thanh niên bên cạnh, vẫn ngồi trầm ngâm, yên lặng. Có cùng tâm trạng chẳng? Giá như một cuộc vượt biên, chắc chúng tôi đã tâm sự với nhau từng búng ròi. Thực ra, đây là một chuyến đi, thuộc loại biệt xứ, khổ sai.

Đêm nay Thiên Chúa giáng trần, những lòng dạ con người mang dòng máu Hêrốt, đem quyền uy áp đảo quyền sống con người.

Đoàn xe đến Buông Thung vào một buổi sáng nắng ráo. Qua ngày hôm sau, bốc thăm nhận đất. Đất rừng với những cây gỗ, gai gộc. Mười kí gạo cho 1 tháng ăn với muối. Sống sao thì sống, miễn là năm sau, tự túc với sắn, khoai, tự tay làm ra. Ngày thì ra rẫy thi công, chiều về đốn cây, đào giếng. Đêm đêm,

nhờ chiếc radio nhỏ mang theo, nghe được đài NGUỒN SỐNG, thức ăn bồi dưỡng tinh thần quý báu nhất. Trời tháng chín, bắt đầu mùa giông. Sét đánh cây gãy, cháy ném một cô bé. Bệnh sốt rét hoành hành, Anh Lâm, bạn tôi, thân hình vạm vỡ, sau một tuần ngã bệnh, nằm bệnh viện, da thịt giống như gà bị cắt tiết sống như người không hồn. Đêm nhìn anh Lâm, thoi thóp, làm tôi ngẫm nghĩ về Đấng Tạo Hóa, quyền năng sáng tạo và tế trị của Ngài. Tiếng vọng của vị Mục sư, qua đài Nguồn Sống. Đức Chúa Trời có quyền ban cho, có quyền lấy đi. Mục sư giảng về Gióp và ba người bạn. Tại xứ Út xơ, có Ông Gióp, một người công bình, ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, xa lánh tội ác. Có bảy trai, ba gái. Tài sản gồm bảy ngàn con cừu, ba ngàn lạc đà, năm trăm đôi bò, năm trăm lừa cái, tôi trai tở gái rất đông. Thế mà...bỗng một trận cuồng phong từ sa mạc thổi đến, nhà sập, con cái trong nhà đều chết, tài sản mất sạch... Gióp đứng dậy, xé áo, phủ phục xuống đất, thờ lạy Đức Chúa Trời. Gióp thưa với Chúa: "Con đã trần truồng lọt khỏi lòng mẹ, nay cũng sẽ trần truồng mà về, Đức Giê Va đã ban, Đức Giê Hô Va lại cất đi, đáng ca ngợi Đức Giê Hô Va" Tôi nghe được chùng ấy, tôi thiếp đi bởi suốt ngày lao động vất vả. Ngoài trời mưa gió bão bùng. Một cây Thánh giá to lớn, màu đỏ rực, bỗng ngã nghiêng.

Giật mình tỉnh dậy, tôi cảm thấy lạnh tê tái. Một mình dưới mái nhà tranh, vách tre đan, tôi cảm thấy cô đơn, nhớ vợ, nhớ con, ước gì có nàng bên cạnh, sẽ kể cho nàng giấc mơ lạ lùng ấy. Nửa tỉnh nửa mê, mình mơ hay mình thấy thật, tôi tự hỏi: "cây thập tự đó ở đâu?" Sáng hôm sau, thức dậy đầu nhức như búa bổ. Bệnh sốt rét, hành hạ cơ thể tôi từ hôm ấy. Tôi được chuyển về bệnh viện thị xã Buông Mê Thuộc. Bệnh tình chẳng chút thuyên giảm. Tôi xin được về Đà Nẵng với gia đình. Cơ duyên đưa tôi đến làm nghề sửa xe đạp, trước Nhà thờ Tin lành. Chiều về, đem đồ nghề gửi trong khuôn viên Nhà thờ. Vị Mục sư khả ái, hiền hoà nhìn tôi mỉm cười. Nhớ lại hình ảnh cây Thánh giá nghiêng, tôi bước vào Nhà thờ trong một đêm truyền giảng Tin lành. Tôi tiếp nhận Chúa Jêsus làm Cứu Chúa tôi. Gia đình tôi tin nhận Chúa sau đó.

Đức Chúa Trời cho chúng ta nhiều cơ hội. Những thử thách, hoạn nạn, chúng ta gặp phải đều có nguyên nhân. Có người cho đó là "cộng-nghiệp" hoặc là "thiện ác đão đầu chung hữu báo" ... "Thiên vông khôi khôi sơ nhi bất lậu" Tội lỗi không thể dấu được. Kinh thánh dạy: "Tiền công của tội lỗi là sự chết, nhưng sự

ban cho của Đức Chúa trời là sự sống đời đời trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Đức Chúa Trời yêu thương loài người, không muốn cho người nào phải chết mất, Ngài cho chúng ta có những cơ hội để suy nghiệm về tình yêu thương của Ngài, để biết ăn năn, trở về thờ kính Chúa là Đấng tạo dựng nên mình. Lạy Cha chí thánh, xin thương xót con là kẻ có tội. Chúa đã tạo cơ hội cho con, con xin được đến với Chúa.

Con cảm tạ ơn Chúa. Trước, con là người thế nào, nay con là người như thế nào, là nhờ ơn Chúa cứu con. Cảm tạ Chúa vì sự nhơn từ thương xót và sự thành tín của Chúa lớn lắm, Ngài luôn nhớ đến những ai có lòng tìm kiếm Ngài: "Những người nghèo nàn, thiếu thốn, đi tìm nước mà không thấy, lưỡi khô vì khát. Nhưng Ta Đức Giê Hô Va sẽ nhậm lời họ. Ta là Đức Chúa Trời của Ysơraên, sẽ không lìa họ đâu, không bỏ họ đâu." Êsai 40:17

Cảm tạ CỨU CHÚA của chúng con.

Phong Yên

Nguồn Suối Thiêng

Chúa nguồn vô tận, suối thiêng
Làm cho sa mạc hóa miền đồng xanh
Chảy ra suối phúc nhơn lành
Làm cho trũng đũng hóa thành nguồn vui

Chẳng phải muôn sự tại Trời
Chỉ vì muôn sự tại người bất tuân
Ơn Thiêng Chúa đã một lần
Đổ ra huyết báu, trắng ngàn tội nhân

Tạ ơn Cha Đấng Chân Thần
Linh ơn tuôn đổ vô cùng thiêng liêng
Con xin dâng trọn nỗi niềm
Buồn vơi, khổ lụy muện phiền đắng cay

Phó trao lên Chúa mỗi ngày
Ngợi khen, cảm tạ, tỏ bày niềm riêng
Dấu qua bao nỗi muện phiền
Trình dâng lên Chúa vào miền tâm giao.

Portland, Mar 29, 2000

Túy Linh

Mục Sư Nguyễn Anh Tuấn trong Lễ Giáng Sinh 1999

Thanh Niên Với Các Em Thiếu Nhi

Ban Hát Lễ Thanh Niên Giáng Sinh 1999

Sinh Hoạt Thanh Niên

Ban Hát Thanh Thiếu Niên

Ban Hát Tráng Niên

Trại Bạn Hữu Lần Thứ I

Thanh Niên HT Vancouver Tôn Vinh Chúa Giáng Sinh 2000

Ban Hát Quý Ông

Ngày Father's Day

Hát Mừng Chúa Giáng Sinh Tại Hội Thánh Bạn

Ban Hát Giáng Sinh

Party "Đêm Đông Xưa"

Trong buổi còn thơ ấu, hãy tưởng nhớ Đấng Tạo-Hóa người
Truyền Đạo 12:1

Trại Bạn Hữu Lần Thứ 4

Thanh Niên Picnic

Thanh Niên Tôn Vinh Chúa Tại HT Vancouver

Đội Bóng Đá Thanh Niên HT

Ban Hát Giáng Sinh 2000

Mừng 5 Năm Thành Lập Hội Thánh

Tráng Niên Tôn Vinh Chúa

Trại Hè 2000 Tại Arizona

TN Sinh Hoạt Trại Hè Tại Utah 1998

Trại Bạn Hữu 1998

Giáng Sinh 1998

Ban Hát Mỹ Trong Ngày 5 Năm Thành Lập HT

Hát Mừng Chúa Giáng sinh Tại Hội Thánh Hy Vọng

Nhân dịp Kỷ niệm 10 năm, ngày thành lập Hội thánh, chúng tôi có vài hàng viết lên lòng biết ơn Đức Chúa Trời. Tôi thiết nghĩ, nhận biết tình yêu thương của Chúa và cảm tạ Ngài, là điều cần phải có trong đời sống. Đó cũng là điều dễ dàng trở nên bản trường ca vô tận.

Nhớ lại tuổi ấu thơ, cha mẹ đã đặt nằm lòng trong chúng tôi những câu ca dao: "Ăn trái nhớ kẻ trồng cây, uống nước nhớ nguồn." Về niềm tin thì: "Mưu sự tại nhân, thành sự tại Thiên." Ông Trời là tối thượng. Ông Trời rất gần trên môi miệng hằng ngày.

Sau biến cố năm 1975, mọi sự đều đổi thay trên đất nước Việt Nam, chúng tôi mất đi thế quân bình của cuộc sống. Những mơ ước thầm kín, vụn tan biến, chúng tôi gọi đến Trời muôn ngàn lần, rồi thiếp đi trong giấc ngủ muộn màng, đầy nước mắt. Nhiều chuyển biến trong cuộc sống diễn ra theo thời gian. Âu lo cho ngày mai sẽ ra sao, vẫn còn đó.

Rồi qua bạn bè, chúng tôi đã tìm biết được Chúa, tìm hiểu về Chúa và tiếp nhận Ngài. Chúa đã tìm và cứu chúng tôi, đem chúng tôi về với tình yêu vô điều của Ngài. Chúng tôi được Chúa thăm viếng. Mỗi ngày cuộc sống trôi qua để chịu hơn, an vui hơn. Theo thời gian, Chúa đem chúng tôi đến đất nước Hoa kỳ này, "Vạn sự khởi đầu nan." Những nan đề ban đầu, Chúa giải tỏa. Mỗi ngày, chúng tôi sống trong sự chăm sóc, dẫn dắt của Chúa.

Thật, nếu không bởi ơn Đức Chúa Trời, chúng tôi đã không được biết Ngài. Nếu không bởi ơn Đức Chúa Trời, mẹ tôi khó có thể thay thế cha tôi, hoàn tất trách nhiệm nuôi dạy chúng tôi khôn lớn, trong thời gian cha tôi học tập cải tạo trong nhà tù Cộng sản. Chúng tôi có được cuộc sống ngày hôm nay, là bởi ơn Đức Chúa Trời. Chúa đã yêu chúng tôi bằng tình yêu cao quý của Ngài. Tôi nghĩ: trên bước đường theo Chúa, nếu êm đềm như mặt nước hồ thu, thì không cảm nghiệm được tình yêu của Ngài. Mục sư quản nhiệm thường nhắc nhở: "Bước đường theo Chúa, như người đi trong sa mạc, nóng cháy khô cằn, nhưng luôn có dòng suối, chảy tràn nước sống." Cảm tạ Chúa của muôn loài vạn vật, Ngài đã bẻ gãy mọi toan tính, mơ ước tầm thường. Ngài đã tạo ra những khúc quanh, những thăng trầm của đời sống, để cho chúng tôi thực nghiệm được tình yêu của Ngài. Thật "Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay và cho đến đời, không hề thay đổi." (Hê-bơ-rơ 13:8), và là "Đấng chặn giũ, không hề nhắm mắt, cũng chẳng hề buồn ngủ."

Ngài đã dệt lại những ước mơ của lòng tôi. Ngài đã không ban cho tôi những viên kẹo, hay những con búp bê xinh đẹp, Ngài đã cho chúng tôi chính Ngài trong cuộc sống của chúng tôi. Chúng tôi tin chắc rằng, cũng cùng tình yêu này, Ngài đã và đang dành cho những ai, là con cái Ngài. Nguyên cho mỗi chúng ta, mỗi ngày, càng gần Chúa hơn, sâu nhiệm trong tình yêu thương của Chúa hơn, trung tín theo Chúa cho đến chung kết đời.

"Hãy cảm - tạ Chúa của muôn Chúa
Vì sự nhơn từ Ngài còn đến đời đời"

Thi thiên 136:3

Gia đình Trần Yến-Lượng

Cười Để Trẻ Mãi Không Già

Ai Lười Hơn Ai?

Trong buổi lao động. Học sinh tham gia chuyển gạch để xây tường. Thấy Ân một chuyến chỉ mang một viên gạch, trong khi mọi bạn đều mang hai viên, một bạn liền nói:

- Ân lười quá, mang được nổi một viên gạch.

Ân liền cãi:

- Các bạn lười thì có.

Mọi người cười ố. Ân nói tiếp:

- Các bạn sợ phải đi hai chuyến nên mới mang hai viên một lần chứ còn gì nữa.

Giải đáp các câu đố dân gian:

1. Chiếc xe đạp

3. Trái sầu riêng

5. Mặt trăng

2. Chiếc tàu thủy

4. Trái ớt

6. Cái bóng

Thuyết Lý và Chân Lý

Trên mặt triết lý, không ai có thể cho mình là một người vô thần được, vì cần phải có một sự hiểu biết vô hạn mới khẳng định được vũ trụ này không có Thượng Đế. Nhưng một người với sự hiểu biết vô hạn đã là Thượng Đế rồi. Cho nên vừa là Thượng Đế và vừa làm một người vô thần cùng một lúc thật là khó.

Bởi vậy, thuyết vô thần không có hiệu lực. Tiến Sĩ thần học Ron Carlson cho rằng: "Atheism is intellectually bankrupt." vì lý luận của những người vô thần là một sự phá sản của trí thức. Thi thiên 14:1 có ghi: "Kẻ ngu dại nói trong lòng rằng: Chẳng có Đức Chúa Trời"

Cám ơn Chúa vì Ngài đã bày tỏ sự sinh tồn và quyền năng của Ngài qua mọi khía cạnh để rồi loài người không có cách từ chối. Trước hết trong Sáng-Thế-Ký mình biết đến Chúa qua sự sáng tạo của vũ trụ. Và hơn hai ngàn năm về trước, biến cố quan trọng nhất trong lịch sử của loài người. Sách Giăng 3:16 có ghi: "Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời." Đây là một câu Kinh thánh không thể thiếu sót được vì có thể nói rằng 100% triết lý của Đạo Cơ Đốc dựa vào câu gốc này. Tiếp theo Chúa đến với chúng ta qua lời của Ngài trong Kinh thánh. Trong sách 2 Ti-mô-thê 3:16 có viết: "Cả Kinh thánh

đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn." Hơn nữa Chúa đã để vào trong tim mọi người sự ao ước để tìm biết Ngài. Cũng vì bản tánh này mà những người vô thần, dù họ cho rằng vũ trụ này không có Thượng Đế, vẫn cố tìm một thần nào khác để mà tôn thờ. Đây chính là sự giả dối của người vô thần thuyết.

Có lẽ câu hỏi hết sức căn bản trong những câu hỏi là câu này: "Loài người từ đâu mà đến?" Đối với người Cơ Đốc, đây không phải là một câu đố khó giải. Đương nhiên là Đức Chúa Trời tạo nên loài người và mọi vật. Nhưng đối với người ngoài đời, chính xác hơn là những người trong cộng đồng sinh vật học, Đức Chúa Trời chưa hẳn, hoặc không phải là Đấng tạo nên mọi sự. Long đã là sinh viên trong sinh vật học. Cảm ơn Chúa cũng trong hoàn cảnh này mà Long học hỏi và kinh nghiệm nhiều về Đạo Cơ Đốc và cuối cùng quyết định đặt niềm tin mình trong quyền năng của Chúa. Được biết đến Chúa và hiểu rằng Ngài là chân lý của đời mình là một sự vô cùng đặc biệt. Long muốn chứng minh những điều sau đây để cho mình là người trong Chúa, nhất là sinh viên trung học và đại học, có thể hiểu thêm về suy nghĩ của những người không tin Chúa trong cộng đồng khoa học. Đối với họ, chỗ yếu không phải là niềm tin mà là bằng chứng và lý luận.

Hiện nay có hai lý thuyết để giải thích nguồn gốc của loài người. Một là Đạo Cơ Đốc. Hai là lý thuyết tiến hóa của Ông Charles Darwin. Lý thuyết Tiến Hóa nói rằng mọi vật như bông hoa, cây, cỏ, những loài thú khác, và loài người đều có sự

bắt đầu bằng một tế bào rong rêu. Tế bào này phát sinh từ những chất a-mo-ni-nhất (NH₃), ni to (N₂), và than khí (CO).

Điều này không thể nào được, bởi vì tế bào là một bản chất có sự sống, nhưng những chất khí thì lại không có. Làm sao sự sống được sanh bởi những chất không có sự sống. Hơn nữa lý thuyết này không giải thích được những chất a-mo-ni-nhất (NH₃), ni to (N₂), và than khí (CO) từ đâu đến. Cho nên lý thuyết tiến hoá là một tiến trình vô lý:

Nothing + chance = everything

Sự hư vô + sự tình cờ = mọi sự

Đây là ý thức tự sinh sản, có nghĩa là sự sống tự nhiên mà có. Năm 1860, nhà bác học nổi danh Louis Pasteur đã chứng minh rằng sự tự sinh sản không thể nào xảy ra được. Vì luật định của sinh vật học là: "Chỉ có sự sống mới gây nên sự sống." Tiếp theo, nhà toán học và thiên văn học Sir Fred Hoyle cho rằng: theo luật hoạt nhiên, cơ hội mà sự sống tự nhiên mà có cũng bằng cơ hội mà mình có thể thấy được sáu nút trên mặt con súc sắc năm triệu lần liên tiếp. Điều này chứng tỏ cho biết rằng dù có bao nhiêu thời gian cũng khó đạt được. Một điều khó khăn nữa mà lý thuyết tiến hóa phải đương đầu là định luật thứ nhì của Nhiệt-Lực-Học. Tiến Hóa cho rằng mọi sự thú tự, xếp đặt qua một thời gian, giản dị, đến sự thú tự, xếp đặt qua một thời gian bằng cách tình cờ. Tiếc rằng định luật của Nhiệt-Lực-Học cho rằng: "Mọi sự trên vũ trụ này sẽ đi từ trạng thái thú tự, xếp đặt cho đến tình trạng

rối loạn, giản dị." Nó sẽ không đi ngược được vì mọi thứ sẽ mất sức lực và trở nên hư mất cho dù có bao nhiêu thời gian đi nữa.

Thật ra, nếu lý thuyết tiến hóa của Ông Charles Darwin mà đúng, có nghĩa là một loài vật sẽ chuyển biến hóa và tạo ra những giống khác chẳng hạn như con rắn chuyển biến qua thành con chim, thì tiến trình hóa thạch sẽ cho thấy được hình thức của những con vật giữa con rắn và con chim, hoặc giữa hai giống vật khác.

Nhưng cho đến ngày nay, những nhà khảo cổ học vẫn chưa tìm được bằng chứng. Lý do nằm trong Sáng-Thế-Ký 1:24: "Đức Chúa Trời lại phán rằng đất phải sanh các vật sống tùy theo loại." Con khi dù sống bao lâu đi nữa thì sẽ không chuyển biến thành con người được. Vì đây là định luật của Chúa. Tóm lại, sự tồn tại của loài người và mọi vật không bởi lý thuyết tiến hóa của Charles Darwin, mà bởi lý thuyết tiến hoá của một Đấng vô cùng khôn ngoan. Đây là *chân lý*.

Nguyễn Long

God is the best friend because . . .

- He always understands.
- He's never too busy to listen.
- We can never be separated from His love.
- He knows us better than we know ourselves
- He loves us more than anyone else ever could.

Vịt Nấu Chanh Muối

Vật liệu

- 1 con vịt 3-4 lbs
- 4 trái chanh muối
- 1 củ hành tây to
- 4 củ hành ta đỏ
- 10 tai nấm trắng
- 1/2 củ gừng
- 2 trái dưa tươi
- 2 củ tỏi lớn
- 3 muỗng cà phê bột ngọt
- 1 muỗng cà phê rượu hương
- 2 muỗng cà phê tiêu cà
- 2 muỗng canh nước tương
- 1 chén dầu ăn
- ngò

Chuẩn bị

1) Chọn một con vịt mập làm sạch, để nguyên. Lấy 1 nhánh gừng độ 5 phân gọt vỏ, rửa sạch, xắt mỏng, giã nhuyễn, cho một muỗng canh rượu hương (hoặc rượu trắng) vào bóp đều cho ra nước gừng. Sau đó lấy cả xác lẫn nước đem thoa hết vào mình con vịt, chà cho đều và mạnh tay.

Xong, để độ 5 phút, chặt chân, đầu, cánh nấu lấy nước ngọt, thịt chặt ra từng miếng vuông độ 4 phân.

2) Tỏi, củ hành đỏ, gừng lột, cạo vỏ, rửa sạch, xắt mỏng, giã nhuyễn độ hơn nửa chén ăn cơm trộn đều với 1 muỗng canh nước tương, 3 muỗng cà phê bột ngọt, 1 muỗng cà phê tiêu, và một muỗng cà phê rượu hương ướp vào thịt vịt để độ 15 phút cho thịt thấm gia vị.

3) Nấm trắng gọt rửa sạch để ráo, chỉ làm 2 hoặc 4, sau đó xào sơ qua cho thơm, thơm

4) Củ hành tây xắt xuôi làm 6-8 miếng cỡ rời ra đem xào qua.

Cách làm

Bắc chảo nóng, cho dầu vào, chờ cho dầu sôi, đập dập 4-5 tép tỏi, để vào cho thơm, cho thịt vào xào cho săn. Khi thịt bay mùi thơm, xút ra nồi, chặt 2 trái dưa đỏ vô nấu. Nếu nước dưa chưa ngập thịt thì cho thêm nước ngọt nấu xương. Sau đó, để vô 4 trái chanh muối bỏ vỏ, nêm nếm cho vừa ăn. Sau khi thịt chín, vớt bỏ ruột chanh muối. Nếu nước súp có lạt thì thêm nước chanh muối. Sau đó, phi tỏi, hành dầu đỏ vô nồi cùng với nấm và củ hành tây xắt miếng đã xào qua.

Trình bày

Múc ra tô, để ngò lên

Nước chấm

Muối tiêu, chanh

Tạ Ơn Chúa

T hấm thoát mà nay đã gần 10 năm tôi tin nhận Chúa. Tôi tin Chúa không phải do tự nguyện mà là do sự bắt buộc của Ba tôi. Vào một đêm cúp điện cả khu vực, nơi tôi sinh sống (Việt Nam), tôi, chị tôi, em tôi, và Ba tôi đi đến nhà thờ Gia Định. Năm đó Ông Nguyễn Thành Sơn là Mục Sư quản nhiệm hội thánh. Sau khi chúng tôi nghe bài giảng, và cuối cùng qua lời kêu gọi của Mục Sư, Ba tôi dắt ba chị em tôi lên hàng ghế đầu để xin tiếp nhận Chúa. Trong lúc Mục Sư cầu nguyện thì cả ba chị em chúng tôi dù nhắm mắt nhưng miệng thì cười khúc khích. Chúng tôi cảm thấy có lỗi với Ba tôi lắm, bởi vì chúng tôi đã làm mất mặt ông ta. Sau lần tin nhận đó, tôi chưa cảm nhận được có sự hiện diện của Chúa trong đời sống của mình. Gần một năm sau, tôi mới kinh nghiệm và đón nhận được Chúa thật sự qua những buổi truyền giảng vào mỗi chiều thứ Sáu tại nhà thờ do thầy Bình phụ trách. Tôi dâng lên lời cảm tạ Chúa vì Ngài đã đưa gia đình chúng tôi đến định cư tại Mỹ, tính đến nay đã gần 6 năm. Cũng chính tại nơi đây, tôi đã được lớn lên thêm về phần đức tin và tâm linh, nhờ những lời dạy của Chúa qua sự giảng dạy của Ông Mục Sư quản nhiệm, và sự giúp đỡ của các bạn Thanh niên trong Hội Thánh. Suốt chặng đường theo Chúa, tôi biết rằng con đường theo Chúa thật là khó khăn. Rồi sau đó, trải qua những lần được Chúa rèn luyện và sửa phạt tôi mới thấy cuộc đời này có ý nghĩa

hơn. Tuy nhiên, tôi cũng cần có sự tương giao mật thiết với Chúa. Qua kinh nghiệm bản thân, có những lúc tôi tưởng rằng đức tin của mình rất mạnh mẽ, nhưng cũng chính lúc đó sự cám dỗ của ma quỷ kéo tôi xa khỏi Chúa hơn. Cho nên tôi thường lấy câu Kinh thánh này mà nhắc nhở chính mình tôi: "Vậy thì ai tưởng mình đứng hãy giữ kéo ngã." (1 Cô-Rinh-Tô 10:12)

Ở trong Chúa, tôi được hưởng rất nhiều ơn phước. Chúa che chở không những cho chính mình tôi mà cả những thành viên trong gia đình tôi nữa. Chúa đã gìn giữ cha mẹ tôi trong những lúc đau yếu. Tôi không biết kể sao cho hết những ơn phước đó. Nhân tiện đây, tôi muốn làm chứng một điều thật lạ kỳ mà Chúa đã làm trên đời sống của tôi. Cách đây vài tháng, tôi có đi gặp bác sĩ để khám bệnh theo định kỳ hàng năm. Nhưng sau lần gặp đầu tiên tôi nhận được tờ giấy kết quả là trong cơ thể của tôi không được bình thường. Sau đó hai ngày, trong lúc tôi đang làm việc thì bác sĩ gọi đến và báo cho tôi biết là tôi cần phải làm một cái hện kế tiếp gấp, để họ có thể chuẩn đoán bệnh cho tôi. Sau cú phone đó, tinh thần tôi dường như là xuống hẳn. Tôi chẳng biết phải làm gì, ngoại trừ đi xung quanh khu vực làm việc của tôi, và miệng tôi cứ nói hai chữ "tại sao?"

Những ngày sau đó, các hoạt động trong cuộc sống bình thường của tôi: từ học hành, việc làm, sinh hoạt thanh niên trong hội thánh, đến sự chăm sóc trong gia đình hầu như bị ngừng trệ và đi xuống

hắn. Câu hỏi "tại sao" cứ quay cuồng mãi trong đầu tôi. Tôi cứ tự trách chính bản thân mình, và tôi quyết định không đi gặp bác sĩ nữa. Chính trong lúc đó Chúa đã ban cho tôi những người thầy, người bạn đến an ủi, động viên, và cầu nguyện cho tôi trong lúc tôi tuyệt vọng. Bên cạnh đó, Đức Thánh Linh đã cáo trách tôi phải nhìn lại con người thật của mình. Những gì tôi đã làm: từ hầu việc Chúa, sự cầu nguyện, đến sự ăn năn tội lỗi của tôi đều là theo lý trí và tư tưởng riêng của mình. Tôi chỉ cầu nguyện sau khi mọi chuyện đã xảy ra rồi ăn năn, nhưng lại tái diễn. Miệng cầu nguyện, nhưng lòng thì cứ muốn làm theo tư tưởng, suy nghĩ riêng của mình, để đạt đến mục đích cho chính bản thân tôi mà thôi. Sau khi lắng nghe lời khuyên của những người bạn, cuối cùng tôi quyết định phải đi gặp bác sĩ.

Hallelugia, tạ ơn Chúa, qua những lần khám nghiệm cuối cùng thì kết quả cũng đã rõ ràng; là tôi không có bệnh chi cả. Chính trong phút này tôi cảm thấy mình không xứng đáng nhận lãnh những ơn phước từ nơi Chúa ban cho. Cho nên tôi chỉ biết cuối đầu thuận phục Ngài, xin Chúa tha thứ tội. Và tôi cầu xin Chúa giúp tôi làm theo ý Ngài, chứ không theo ý riêng của tôi nữa. Lời Chúa có nhắc nhở: "Vậy hãy nhớ lại người đã sa sút từ đâu, hãy ăn năn và làm lại những công việc ban đầu của mình; bằng chẳng vậy, Ta sẽ đến cùng người, nếu người không ăn-năn thì ta sẽ cất chôn đền của người khỏi chỗ nó." (Khải huyền 2:5). Chúa biết rõ nỗi lòng thầm kín nhất trong lòng của mỗi chúng ta, nhưng Ngài chỉ làm theo kỳ thuận tiện của Ngài. Chúng ta hãy phó thác mạng sống của mình cho Chúa hướng dẫn.

Trang Đài

Bạn Có Biết Những Điều Kỳ Diệu Về Cơ Thể Chúng Ta?

- Cơ thể con người có hàng ngàn tế bào, vì vậy số mạch máu rất lớn và nếu nối chúng lại với nhau sẽ dài đến 108 km (60 dặm).
- Amidal là thành phần của hệ lympho giúp chúng ta bảo vệ cơ thể khỏi bị nhiễm trùng và chỉ nên cắt sau khi bị viêm.
- Mắt: mắt thường chớp 5 giây/lần. Nếu thức 16 giờ/ngày thì chớp khoảng 11,500 lần, hay 4,2 triệu lần/năm.
- Dạ Dày: nó có thể chứa 1kg thức ăn, và tiêu hóa trong vòng 2-6 giờ. Khoảng 12 giờ sau miếng ăn đầu tiên, bộ máy bài tiết bắt đầu công việc của nó.
- Tóc: một người trung bình có khoảng 100,000 sợi tóc. Những người tóc đỏ có khoảng 90,000 sợi, tóc vàng 140,000 sợi và tóc nâu 120,000 sợi. Mỗi ngày 1 người rụng khoảng 50 đến 100 sợi.

sưu tầm Nhật Uyên

Đời Sống Mới

Một sự tình cờ tôi được một người quen mời đi dự một buổi truyền giảng với lời giới thiệu. (Mục sư Mỹ giảng tiếng Việt). Qua bài giảng của Mục sư Thomas Bình tôi quyết định tin nhận Chúa Jesus làm Cứu Chúa của cuộc đời mình. Và từ đó, cuộc đời của tôi trong Chúa được hoàn toàn thay đổi.

Như trong Kinh Thánh, Thi thiên đoạn 1 : 3 : " Người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước, sanh bông trái theo thì tiết, lá nó sẽ chẳng tàn héo." Thật có một sự đổi mới trong tôi. Không còn đơn độc, thất vọng, buồn bã, bên cạnh tôi lúc nào cũng có Chúa ở cùng, ban ơn, gìn giữ bổ thêm sức mới cho tôi. Bên cạnh đó, còn có vị Mục sư khả kính mà tôi yêu mến như Cha, anh em trong Chúa với tình anh em chân thành.

Thật tôi đã có một cuộc đời mới từ khi tôi biết Chúa. Nguyên xin Chúa ban ơn trên đời sống tôi, hầu cho những ngày sống trên đất, tôi sẽ sống xứng đáng là muối của đất, là ánh sáng của thế gian. và qua đời sống của tôi, danh Chúa được truyền ra cho những ai chưa biết Chúa.

Văn Đễ

Even across the miles,

True friend stay in touch with each other by

Talking on the phone.

Writing letters.

Sending e-mail.

Remembering.

Praying

Gia Đình Ông Bà Ngũ Học Huệ

Gia Đình Ông Bà Lê Văn Thành

Gia Đình Ông Bà Trần Văn Phước

Gia Đình Ông Bà Lê Xuân Đồng

Ông Bà Lương Hữu Hoàng

Gia Đình Ông Bà Hồ Đăng Yến

Gia Đình Anh Chi Ngô Châu Quang

Gia Đình Ông Bà Tăng Tấn Cảng

Gia Đình Lê Tự Quyền

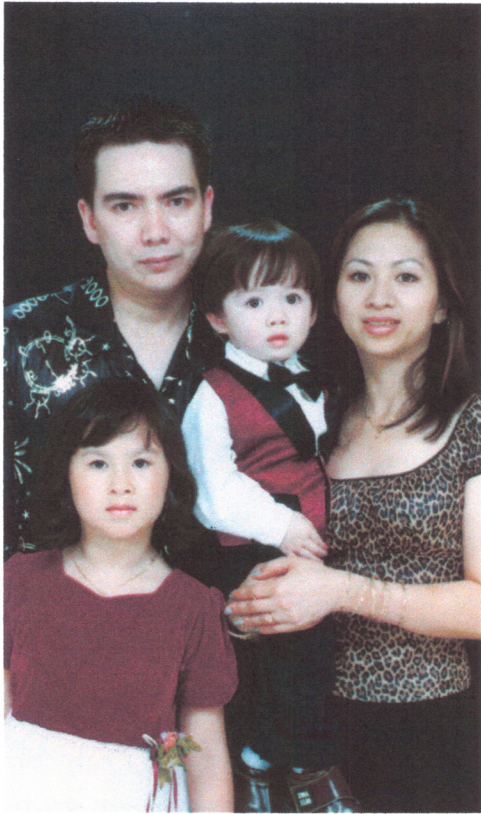

Gia Đình Phạm Đăng Châu

" *P*hước hạnh và sự thương xót sẽ theo tôi;
Tôi sẽ ở trong nhà Đức Giê-hô-va
Cho đến lâu dài. "

Thi Thiên 23:6

Gia Đình Võ Văn Thành

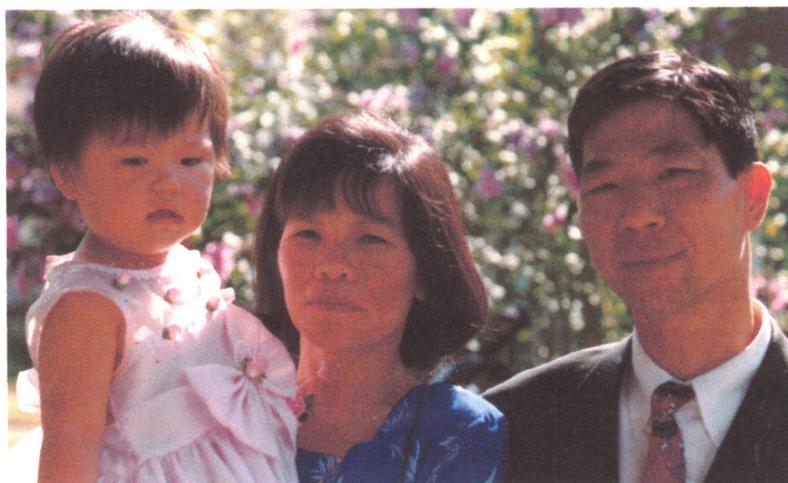
Anh Chị Lê Văn Tú

Trao và tặng phần thưởng Trường Chủ Nhật

Gia Đình Anh Chị Lâm Thanh Phong

Gia Đình Anh Chị Đỗ Văn Hiệp

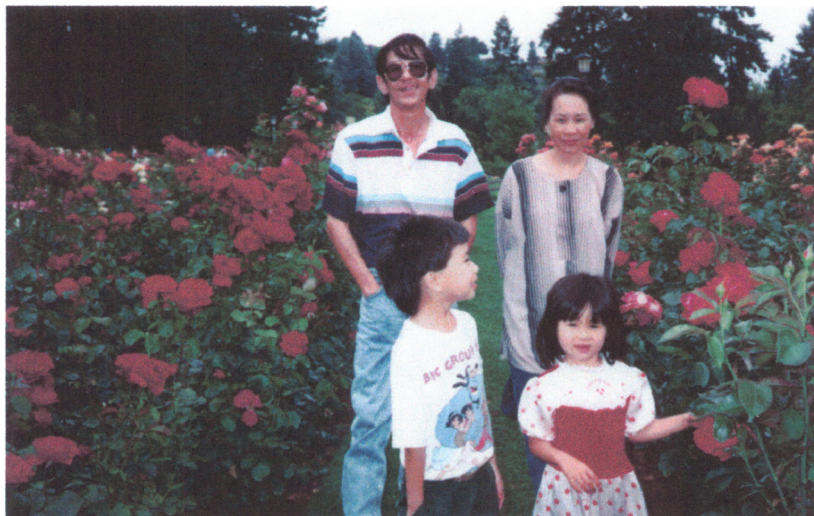
" *P*hàm trong các việc làm của con
khá nhận biết Ngài,
Thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con. "
Châm Ngôn 3:6

Gia Đình Ông Bà Huỳnh Dương

Gia Đình Ông Bà Lê Tường Linh

Gia Đình Ông Bà Đỗ Viết Hùng

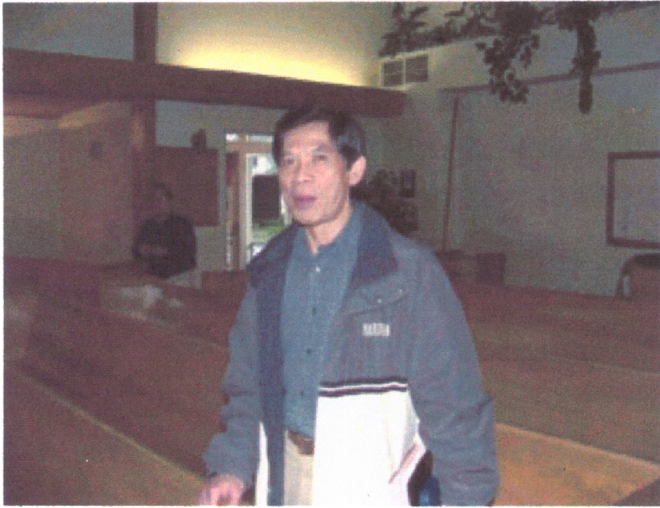
Gia Đình Ông Bà Lâm Thành Tài

Gia Đình Ông Bà Nguyễn Văn Ngai

Gia Đình Ông Bà Nguyễn Hữu Quang

Anh Đỗ Văn

Anh Nguyễn Long

Anh Lê Tự Triết

Mục Sư Và Ban Biên Tập

Ban Biên Tập

Như Chúa Cứu Thế Jesus Yêu Hội Thánh

Cuộc sống đời người, không đơn độc sống cho mình, nhưng sống là sống với, sống cho người khác. Kinh thánh Sáng thế ký 2: 18 "Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán rằng: loài người ở một mình không tốt. Ta sẽ làm nên một người giúp đỡ, giống như nó." Qua câu 22. "Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, dùng xương sườn lấy nơi AĐam, làm nên một người nữ, đem đến cho AĐam." Hôn nhân được thiết lập tại vườn ÊĐen, kết hợp AĐam - ÊVa, nên nghĩa vợ chồng, xây dựng tổ ấm gia đình.

Tổ Ấm Gia Đình

GIA là nhà. ĐÌNH là nơi tụ họp. Gia đình có thể là một túp lều tranh, một gian nhà nhỏ, một toà nhà đồ sộ, nhưng gia đình không thể như một quán trọ qua đêm, nơi giải trí. Vui thì đến, buồn thì bỏ đi. Gia đình phải là nơi hội hiệp của những người cùng huyết thống, có cùng ý hướng xây dựng hạnh phúc cho nhau, sống cho nhau, vui cùng hưởng, buồn cùng chia.

1- Gia đình được xây dựng bằng Tình Yêu Hiệp Một. Tổ ấm gia đình được xây dựng trên tình yêu, kết hợp hai đời sống tâm linh, thể xác khác nhau nên một. Yêu không còn là nhìn nhau, để khám phá, chỉ trích những ưu khuyết điểm của nhau, mà là để khắc phục, san bằng những dị biệt, cùng chung nhìn về một hướng. Tâm đầu, Ý hợp được thể hiện khi hai người biết hy sinh những sở thích, những ý nghĩ riêng tư cho nhau. Cùng ngồi, cùng đứng, cùng đi, cùng mưu tìm lợi ích chung. Lấy chồng, không còn phải sợ, "Đeo Gông vào cổ." Cuối vợ không còn phải sợ, "Mang nợ trên lưng". Nếu phải là cái "Gông" trên cổ vợ thì cùng cái "Gông" đó cũng ở trên cổ chồng. Vợ chồng mang ách chung cho nhau. Nếu phải là cái "Nợ" trên lưng chồng, thì cùng cái "Nợ" đó, cũng phải mang trên lưng vợ. Vợ chồng phải mang lấy gánh nặng cho nhau. Kinh thánh I Côrintô 7:4 "Vợ không có quyền tự chủ về thân mình, bèn là chồng; chồng cũng vậy, không có quyền tự chủ về thân mình, bèn là vợ."

Hai người không thể cùng ngồi, cùng đứng, cùng đi nếu không cùng nhìn về một hướng. Lời Chúa dạy: "Chớ mang ách chung với kẻ chẳng tin, Bởi vì công bình với gian ác có hội hiệp nhau được chăng? Sự sáng với sự tối, có thông đồng nhau được chăng? Chúa Cứu Thế Jêsus, và Satan nào có hòa hiệp chi, hay là kẻ tin, có phần gì với kẻ chẳng tin? Có thể nào hiệp đền thờ Đức Chúa Trời lại với hình tượng tà thần? Là con cái Chúa, hãy tránh cái cảnh" Ông nói Gà, Bà nói Vịt. Ông đi CHÚA, Bà đi Chùa. Những kết hợp gượng ép, liều lĩnh, sẽ chèn ép nhau, đưa đến đổ vỡ.

2- Gia đình được kiện toàn bằng Tình Yêu Thăng hoa: Thời tập tục "trọng Nam, khinh Nữ, người vợ được xem như người phục vụ, tôi tớ trong nhà, không phải là người chung hưởng. Cảnh "chồng chúa, vợ tôi", không thể kiện toàn một tổ ấm gia đình, khi vợ chồng không tôn trọng, không quý trọng nhau. Kinh thánh dạy: "Hỡi người làm chồng, hãy tỏ ra khôn ngoan trong cách ăn ở với vợ mình như người yếu đuối hơn, vì họ sẽ cùng anh em hưởng phúc sự sống, phải trọng nề vợ mình" | Phierơ 3: 7.

Vợ chồng được ví sánh như: thân với đầu, đầu với thân. "Chẳng có một ai ghét chính thân mình, nhưng nuôi nấng, chăm sóc, bảo vệ" Ephêsô 5: 29.

"Chúa Cứu thế Jesus, yêu Hội Thánh, phó chính mình Ngài vì Hội Thánh, để khiến Hội nên Thánh, sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho tinh sạch, để tỏ ra Hội đầy vinh hiển, không vết không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh khiết không chỗ trách được" Êphêsô 5:25-26 Tình yêu Thăng hoa ban cho hơn là nhận lãnh, sống cho người khác hơn là sống cho mình, coi người khác như tôn trọng hơn mình.

Những ngày đầu sau hôn lễ, đôi tân hôn như người bước vào ngôi nhà vừa xây cất xong, vợ chồng cần chung sức trang hoàng bên trong ngôi nhà, tổ ấm gia đình, bằng "sự kính sợ Chúa mà từng phục nhau" Ephêsô 5: 21. Vẻ đẹp cô dâu ngày cưới, là vẻ đẹp giả tạo bên ngoài. Vẻ đẹp người vợ trong gia đình phải được trang điểm bằng sự khiêm nhường ẩn mặt bên trong, của một tâm hồn tinh khiết, dịu hiền, trầm tĩnh. Châm ngôn 31: 30 "Duyên là giả dối, sắc lại hư không." Trai thêm tài, Gái thêm sắc, không phải là yếu tố cần và đủ, kiện toàn hạnh phúc gia đình, mà là Tình Yêu Thăng hoa, biết thêm cho nhau sự nhịn nhục, sự nhơn từ, sự bao dung, sự tín cẩn, sự kiên trì. Tình yêu Thăng hoa loại bỏ mọi ghen tị, mọi kiêu ngạo, tự tôn, mọi ý nghĩ phản bội, mọi mưu tìm lợi ích riêng tư, mọi giận dữ, mọi nghi ngờ ác ý, mọi hành động bất chính. Vặt dãi, sao dờ, nhưng Tình yêu Thăng hoa, Tình Yêu Chúa Cứu Thế Jesus yêu Hội thánh, vẫn mãi mãi trường tồn.

3- Gia đình được bảo vệ bằng Tình Yêu Chung thủy: Chúa Cứu Thế Jesus yêu Hội thánh bằng Tình yêu không biến đổi theo thời gian, không gian. Giăng 13: 1 "Ngài đã yêu kẻ thuộc về mình trong thế gian, thì cứ yêu cho đến cuối cùng. Kinh thánh dạy: "Chúa ghét người nào bỏ vợ mình, và người nào lấy sự hung dữ làm áo che mình." Hỡi thờ Đức Giê-Hô-Va, dù có dư dật, chỉ làm nên một người mà thôi. Vì sao chỉ làm nên một người? Ấy là để tìm một dòng dõi thánh. Vậy khá cẩn thận trong tâm thần mình, chớ đãi cách phỉnh dối với vợ mình, lấy lúc còn thanh xuân" Malachi 2:1 5, 16.

Lời hứa đôi nam nữ, thành hôn trước Chúa và Hội thánh: "Dù khi yếu đau, lúc mạnh khỏe, khi vui sống, lúc buồn khổ, khi giàu sang hay lúc nghèo hèn, trong tuổi thanh xuân, hay trong tuổi đồng tàn, cũng một lòng

một dạ trọn tình vẹn nghĩa với nhau." Tình yêu chung thủy, là tình yêu không lạt phai theo năm tháng, không chuyển biến theo hoàn cảnh. "Tình yêu mạnh như sự chết. Sức nóng tình yêu như sức nóng của lửa, thật một ngọn lửa của Đức Giê-hô-va. Nước nhiều không tưới tắt được tình yêu. Các sông không nhận chìm tình yêu được. Cả tài sản giàu có, không đổi lấy được tình yêu" (Nhã ca 8: 6,7). Tình yêu chung thủy bảo trì Tổ ấm gia đình, loại bỏ mọi ý nghĩ, hành động: "Anh đi đường anh, tôi đi đường tôi, tình nghĩa đời ta có thể thôi." Tình nghĩa vợ chồng, không phải chỉ có trên trán, trên môi, mà phải được chạm rỗ, vững nền trên trái tim hai người.

"Như Chúa Cứu Thế Jêsus yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh." Bằng chính huyết Ngài trên thập tự giá, Ngài viết tên Hội Thánh Ngài, trong sự chết, sự sống lại của Ngài. Ngài làm cho Hội Thánh. Ngài luôn hiện diện giữa Hội Thánh. Ngài không để Hội Thánh đơn cô. Ngài luôn ở cùng Hội Thánh cho đến chung kết đời.

"Như Chúa Cứu Thế Jêsus yêu Hội Thánh, chồng phải yêu vợ như chính thân mình." Êphêso 5: 26. "Như Hội Thánh phục dưới Chúa Cứu Thế Jêsus, vợ phải từng phục chồng mình trong mọi sự" Êphêso 5: 24. Gia đình sẽ luôn là Tổ Ấm, khi vợ chồng con cái biết "Kính sợ Đấng Christ mà từng phục nhau" Ephêso 5: 21.

Là con cái Chúa, chúng ta luôn nghe tiếng Chúa: "Ta yêu con là dường nào." Chúng ta có đáp lại tình yêu của Chúa: "Lạy Chúa, Chúa biết rằng con yêu Chúa."

MS Nguyễn châu Hóa

Khoa Học và Đời Sống

Bảo Vệ Sức Khỏe:

Nói đến sức khỏe thì có nhiều điều mình cần phải chú ý thêm trong sinh hoạt hằng ngày. Sau đây là những lời khuyên để nhắc nhở mọi người khi làm việc nặng, dùng thuốc, trị bệnh hay phòng bệnh.

1) Khi Nào Nên Đi Khám Bác Sĩ:

Khi nào cảm thấy thân thể bất thường chẳng hạn như: xuống cân, bị sốt, mất ngủ.

Hoặc nhức đầu hay đau bụng kéo dài hơn thường ngày

2) Nấm:

Đừng bao giờ ăn nấm, ngoại trừ những loại được bán trong tiệm. Có nhiều loại nấm độc

3) Khiêng Đồ Nặng:

Đừng bao giờ nghĩ mình mạnh mà dùng lưng khiêng vật nặng. Lúc nào cũng cố gắng giữ lưng bằng thẳng, dùng sức của đôi chân bằng cách cong chân (ở chỗ đầu gối) mà khiêng để tránh sự đau lưng sau này. Những người lớn tuổi đừng bao giờ cố sức .

4) Rượu và Đồ Ăn Cay:

Hai thứ này đều có thể gây nên "heart burn" (sốt ruột) làm cho bụng bị nóng và khó chịu. Nhiều lúc chất acid trong bụng chạy lên ống dẫn đồ ăn và làm cho chỗ gần tim nóng lên gây khó chịu. Những người uống rượu hay thích ăn cay thì nhớ chú ý điều này. Ruột nóng kéo dài lâu ngày, sẽ làm cho bao tử bị lở.

5) Đốt Than và Khói Xe Hơi:

Tốt nhất là không đốt than trong nhà hoặc nổ xe mà không mở ga ra, nhất là khi trời lạnh. Hai thứ này rất độc có thể làm cho người bất tỉnh, và có thể chết nếu hít vào nhiều.

6) Hút Thuốc Trong Nhà:

Khoa học đã chứng minh hút thuốc sẽ gây nên ung thư phổi, nên cố gắng hết sức bỏ hút. Nếu có hút thì cũng đừng hút trong nhà nhất là gần những bà có thai hoặc gần trẻ em. Bởi vì khói thuốc cũng có thể gây bệnh.

7) Chích Ngừa:

Đối với trẻ em, chích ngừa rất quan trọng. Nên nhớ cho trẻ em chích ngừa đầy đủ và đúng theo thời hạn. Người lớn cũng cần phải chích ngừa lại, bởi vì có những loại thuốc qua mười năm sẽ hết công hiệu. Nên nhớ hỏi bác sĩ. Mỗi năm, người lớn tuổi nên chích ngừa cảm cúm khi đến mùa lạnh.

Sự Tự Do Thật

Khi đặt bước chân đầu tiên xuống phi trường San Francisco, tôi càng sâu nhiệm hơn lời Chúa phán trong Kinh Thánh sách Ê sai 55:8-9 rằng "Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu." Việc định cư ở Mỹ là ngoài những gì tôi cầu xin và suy tưởng. Chuyển hành trình từ Việt nam đến Mỹ tôi phải mất ròng rã hơn 7 năm. Tôi thật cảm ơn Chúa vô cùng, vì giờ đây, sau hai năm sống trên đất nước tự do. Nhưng điều quý nhất, giá trị hơn hết là sự tự do thật, sự giải phóng tâm linh khỏi chốn ngục tù tối tăm khi sự sống, sự sáng của Chúa Jêsus ngự trị và làm chủ đời sống tôi.

Sinh ra và lớn lên ở Huế, trong một gia đình thờ cúng ông bà, tôi được cha mẹ dạy dỗ theo truyền thống "người xưa bày, nay làm theo". Vì thế, những lễ nghi thờ cúng, đã ăn sâu trong tâm trí và đời sống tâm linh tôi. Tôi được dạy dỗ rằng: thờ cúng để bày tỏ sự hiếu thảo làm trọn chữ hiếu của một người con đối với gia đình và gia tộc. Vì hoàn cảnh gia đình nên tôi sống tự lập sớm. Cũng như nhiều thanh niên khác, rượu chè, thuốc lá, hay những thú vui ham muốn trần tục, tôi không sao tránh khỏi và coi đây như là những chuyện bình thường, không có gì là xấu xa tội lỗi. Thật vậy, khi con người sống trong sự tối tăm thiếu đi sự sáng của Đức Chúa Trời thì không thấy được sự bất khiết xấu xa của chính mình. Con người chỉ nhận ra tội lỗi khi được sự soi sáng từ Thiên Thượng.

Tháng 6, 1991, sau một tuần lênh đênh trên biển cả, tôi đến được trại tị nạn Hồng Kông. Cuộc sống trại tị nạn rất phức tạp. Sống và chờ đợi, nhưng không biết tương lai mình rồi sẽ về đâu. Trong sự cô đơn khắc khoải đợi chờ, vô vọng nên ai cũng cố tìm đủ mọi cách để rời khỏi trại cấm. Vì hai chữ "tự do" mà có nhiều người sẵn sàng đánh đổi tất cả để ước mơ của mình thành hiện thực. Tôi đã tìm đến với Đạo Tin Lành vì qua thư từ, gia đình tôi khuyên nên theo "Đạo Tin Lành" để có cơ hội đi Mỹ. Đạo Tin Lành là của người Mỹ nên họ có thể can thiệp mọi chuyện và được nhiều hội đoàn giúp đỡ, hoặc bảo lãnh ra khỏi trại cấm. Tôi thật sự ngạc nhiên vì không một ai trong gia đình tôi biết về Đạo Tin Lành cả. Nhưng trong tận cùng của sự bế tắc, đường cùng, nên tôi đã tìm đến với Đạo Tin Lành với một ý nghĩa và mục đích duy nhất là mong được sự giúp đỡ. Bản tính của con người vốn đầy sự tham lam và tính toán. Hễ biết điều gì có lợi cho mình là tìm cách đạt cho bằng được. Trong tận sâu thẳm của thâm tâm tôi chỉ đến với Đạo Tin Lành mong được những lợi lộc mà thôi. Nhưng thật kỳ diệu thay, khi mở lòng mình ra để mời Chúa ngự vào

và đức tin bắt đầu bén rễ, lớn lên thì tôi nhận biết rằng tôi đã tìm đúng chân lý. Tôi đang bước đi trong sự sáng và được trở nên con cái sáng láng của Đức Chúa Trời. Tôi thật sự run sợ khi đọc lời Chúa phán trong Kinh Thánh rằng: "Người nào nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình thì có ích gì? Vậy thì người lấy chi mà đổi linh hồn mình lại." (Mathiơ 16:26) Và lại, sau một thời gian tin nhận Chúa tôi biết chắc rằng, không một giáo hội Tin Lành hay Mục sư nào có thể can thiệp, mở cánh cửa tự do, giúp tôi rời khỏi trại cấm. Nếu chỉ vì lợi lộc cá nhân, thì tôi đã bỏ Chúa ngay sau khi biết được mình chẳng được sự giúp đỡ nào. Tuy nhiên, tôi đã được thay đổi bằng lời Chúa và niềm tin trong tôi lớn lên. Tôi biết mình đang thờ phượng Đức Chúa Trời, Đấng sáng tạo ra tôi. Đạo Tin Lành chẳng phải là "đạo của người Mỹ." Nhưng đạo sự sống, đạo của sự cứu rỗi linh hồn. Đời sống xấu xa, tội lỗi của tôi đã được Chúa bắt đầu hành động và thay đổi. Ngài đã thêm sức cho tôi để tự bỏ thuốc lá, rượu, là những thứ mà tôi nghĩ sẽ chẳng bao giờ từ bỏ được. Tôi đã lánh xa những thú vui, những đam mê trần tục mà môi trường trại cấm rất sống buông thả theo để vấp phạm.

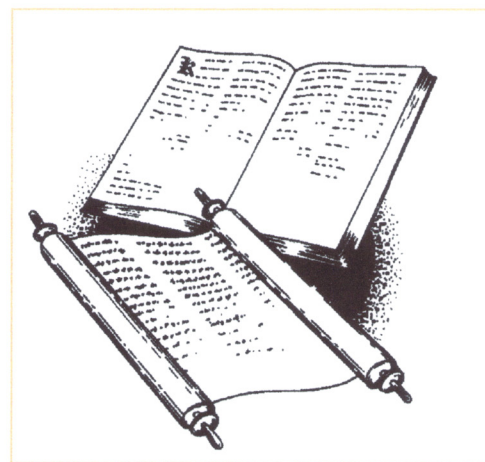
Ở trại cấm, sau hơn hai năm tin nhận Chúa, Thánh Linh Ngài cáo trách trong lòng tôi bởi sự thay tên đổi họ của mình. Vì trước khi rời Việt Nam, tôi đã chuẩn bị cho mình một số giấy tờ mang theo lấy tên họ một người khác. Hy vọng rằng với hồ sơ này sẽ giúp tôi trong việc xác định tư cách tị nạn chính trị dễ dàng hơn. Trong Hội Thánh, ở trại cấm, hầu như không ai biết sự thay tên đổi họ của tôi, nhưng Chúa biết. Cuộc tranh chiến trong tâm linh giữa việc trình bày sự thật hay vẫn im lặng với tên họ tôi đã man khai để hợp pháp với lời khai trong hồ sơ, đã làm tôi nhiều đêm mất ngủ, khổ tâm, và rơi nước mắt với Chúa trong sự cầu nguyện thiết tha xin Chúa thêm sức cho tôi chiến thắng sự man khai, thiếu thành thật này. Cứ tiếp tục mang tên họ đã khai trong hồ sơ sẽ dễ dàng hơn cho tôi trong việc phỏng vấn, thanh lọc. Vì nếu nói ra sự thật thì chắc chắn rằng mình sẽ bị "ăn cánh gà" nghĩa là bị từ chối tư cách tị nạn.

Sống bằng lời Chúa mỗi ngày, hết lòng cầu nguyện và đặt niềm tin tuyệt đối vì biết rằng Đức Chúa Trời tôi đang thờ phượng là Đấng đầy Quyền Năng. Có Ngài là có tất cả, vì Ngài là Chúa tôi. Cảm ơn Chúa, lời Ngài đã đến với tôi thật êm dịu, khích lệ lòng tôi khi đọc: "thế gian với sự tham dục của nó sẽ qua đi, nhưng ai làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời thì còn lại đời đời." Lòng tôi tan vỡ ra, và quyết định rằng tôi sẽ nói sự thật, cho dù biết rằng mình sẽ bị từ chối tư cách tị nạn. Thật lạ lùng thay, tâm linh tôi thấy bình an khi xác quyết trong lòng như vậy. Tôi biết rằng đây là quyết định đẹp ý Chúa. Vì thế, ngay giờ phút đầu tiên khi bước vào phòng phỏng vấn xác định tư cách tị nạn, tôi đã xin trình bày sự thật tên họ của mình. Việc đầu tiên phải làm là tôi tự viết tay tên họ thật của mình và ký vào biên bản mình chứng, xác quyết lời tuyên bố rằng tên họ trong hồ sơ của tôi đang ở trên bàn của quý vị không phải là tên họ thật của tôi trước khi bắt đầu cuộc phỏng vấn.

Cuộc phỏng vấn của tôi chỉ kéo dài khoảng ba giờ. Thông thường, một cuộc phỏng vấn thanh lọc để xác định tư cách tị nạn phải mất ít nhất là từ một tuần đến hai tuần. Khi nhân viên Sở Di Trú Hồng Kông xếp hồ sơ và không thông báo lần phỏng vấn kế tiếp, tôi đoán được điều gì sẽ xảy đến cho tôi. Nhưng thật cảm ơn Chúa, lòng tôi không cảm thấy bối rối, nhưng thay vào đó là sự bình an trong nội tâm, mặc cảm của đối trá, thiếu thành thật được thay vào bởi niềm vui sâu kín tràn ngập trong lòng. Tôi đã được sự tự do thật trong Chúa. Tự do trong đời sống tâm linh của mình quý hơn sự tự do được rời khỏi cánh cửa trại cấm mà tôi hằng mong ước. Dù thân xác vẫn bị giam cầm trong trại cấm nhưng tâm linh tôi đã được giải phóng. Tôi tin rằng "Đức Chúa Trời ở trong tôi lớn hơn kẻ ở trong thế gian" vì Ngài là Chúa tôi. Ngài có thể làm được mọi sự nếu chúng ta hết lòng trông cậy. Sau đó tôi làm chứng điều này trước Hội Thánh ở trại cấm. Sự mặc cảm lỗi lỗi được cất đi. Nhiều người trong trại cấm nói tôi là cuồng tín, là rồ dại và ngớ ngẩn. Nhưng tôi không hề bực tức, tự ái hay tức giận dù bản tính tôi dễ nổi nóng, vì tôi biết rằng sự kính sợ Chúa là khởi đầu của sự khôn ngoan.

Ngày 30 tháng 11 năm 1995, tôi là người đầu tiên, trong chuyến cưỡng bách đầu tiên của người Miền Nam bị cảnh sát vào trại áp tải lên máy bay. Trước giờ phút dầu sôi lửa bỏng như vậy lời hằng sống của Chúa đã an ủi tôi trong Philip đoạn 4:6 "Chớ lo phiền chi hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin và tạ ơn mà trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời. Sự bình an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết, sẽ giữ gìn lòng và ý tưởng anh em trong Đức Chúa Jêsus Christ." Trại cấm trong thời gian này hỗn loạn, bất an vì bị cưỡng bức, nhưng tâm linh và lòng tôi luôn được bình an một cách lạ lùng, vì tôi luôn hết lòng trông cậy và phó thác mọi sự trong tay Chúa.

Khi trở về Việt nam, sau hơn năm năm sống trong trại cấm, tôi nghĩ mình sẽ không bao giờ có cơ hội đến Mỹ. Nhưng tôi vẫn trung tín thờ phượng và giữ vững đức tin dù gặp muôn vàn khó khăn. Hai năm sau, tôi cùng với nhiều người khác được phái đoàn Mỹ chấp nhận cứu xét hồ sơ tái phỏng vấn. Số người tị nạn cưỡng bách và hồi hương từ các trại tị nạn Đông Nam Á lên đến gần hai trăm ngàn người. Nhưng chương trình tái xét tư cách tị nạn của chính phủ Mỹ chỉ giới hạn con số mười lăm hoặc mười sáu ngàn người mà thôi. Vì thế họ đã quyết định tái phỏng vấn những ai trở về Việt Nam từ tháng 10 năm 1995 đến 6 năm 1996. Hallelujah, cảm ơn Chúa về việc tái phỏng vấn. Đó là lý do tại sao tôi bị cưỡng bức chuyển đầu tiên vào tháng 11 năm 1995. Chương trình của Chúa cao hơn những gì tôi cầu xin, suy tính. Chúa nhậm lời cầu

xin vì ước mơ đến Mỹ tôi đã dâng trình cho Chúa và cầu nguyện mỗi ngày và luôn xin ý Chúa được nên, chứ không phải ý riêng của mình. Thật cảm ơn Chúa, tôi không gặp khó khăn nào trong việc xin thủ tục xuất cảnh, vì tên họ thật của tôi đã được sửa đổi trong hồ sơ gốc ở trại giam. Nếu tôi không thành thật ở trại tị nạn thì chắc chắn sẽ gặp rắc rối trong thủ tục giấy tờ, vì phái đoàn Mỹ đã lấy hồ sơ, danh sách từ Cao Ủy Tị Nạn Liên Hiệp Quốc. Như thế, tên họ trong hồ sơ tị nạn sẽ khác hoàn toàn với giấy tờ, tên thật của tôi ở Việt Nam thì điều này cũng rất khó giải thích để làm thỏa lòng nhân viên phỏng vấn Sở Di Trú Mỹ và rất dễ bị từ chối từ cách tị nạn. Sự thành thật với Chúa đã cho tôi đến Mỹ nhanh chóng và hợp lệ hoàn toàn.

Ngày 17 tháng 9 năm 1997, lần thứ hai trong đời tôi đặt chân lên máy bay. Lần thứ nhất lên máy bay ở phi trường Hồng Kông với bốn nhân viên cảnh sát kèm theo. Nhưng lần thứ hai lên máy bay với sự đưa tiễn của người thân trong gia đình, bạn bè, trong sự vui thỏa và danh Chúa được vinh hiển, tôn cao. Chúa không những mở cánh cửa tự do cho tôi đến Mỹ nhưng Ngài đã mở cánh cửa tự do thật trong tâm linh tôi. Sự tự do vô cùng giá trị và cao quý hơn cả là sự tự do trong Đấng Christ. Tôi không còn bị trói buộc bởi quyền lực của sự tối tăm, nhưng bước đi trong sự sáng và thanh khiết của Đức Chúa Trời là Đấng toàn Năng. Ngài có thể làm được mọi sự khi chúng ta "hết lòng trông cậy Đức Giê-hô-va không nương cậy nơi sự thông sáng của mình." Amen

Portland March 6, 2001
Vang Phan

Chuyện Bên Lề Tập San

Thanh Niên đã dành nhiều thời gian, công sức để hoàn tất Tập San:

- Ban Biên Tập là “ban tập biên, tập viết” vì lần đầu tiên “tập tành” làm tập san.
- Tư thất Mục Sư “bị tạm chiếm” để biến “thành trung tâm đầu não” cho toàn bộ việc in ấn, phát hành.
- Nhiều lần Mục sư “phải thức trọn đêm” vì bị “ban tập tành” quấy phá.
- Đang “đêm yên lặng” bỗng nghe âm thanh “khò khò” của Lâm Hùng làm “thần kinh buồn ngủ” nhiều người bị “bán thân bất toại” nên bài vở bị lộn xộn.
- “Chiến Tranh Vùng Vịnh” bùng nổ vì tranh luận: nên overnight Spring Break Picnic hay dành thời gian hoàn thành Tập san.
- Có nhiều “chiến sĩ thầm lặng” “hữu thực nhưng vô danh” đã đóng góp nhiều công sức, khả năng. Đặc biệt Di Đào nấu những món ăn ngon cho “ban tập viết, tập biên” và đã “xuất khẩu” thành thơ:

*“Cook, cook, cook, I love to cook
Cook for you then cook for me
If someone “enjoy really”
It makes me so “great happy.”*

Ban Biên Tập rất mong sự đóng góp ý kiến, phê bình, sự khích lệ để rút kinh nghiệm cho Tập san đến. Thành thật cảm ơn.

Ban Biên Tập Nước Sống

Thuốc

1) Thuốc trụ sinh:

Phải uống hết thuốc theo toa bác sĩ, dù cho bệnh mình thuyên giảm. Nếu không
lần sau khó trị bệnh.

2) Thuốc quá hạn:

Đừng dùng, nên bỏ đi. Thuốc sẽ không có hiệu quả mà còn có thể gây nên những biến chứng khác

3) Thuốc bắc:

Đừng tự tiện uống thuốc bắc và thuốc tây cùng một lúc, nếu không có sự đồng ý của bác sĩ. Nếu
muốn thay đổi từ thuốc bắc qua thuốc nam thì phải hỏi ý kiến bác sĩ trước.

4) Thuốc và rượu:

Hai thứ này không đi chung được. Đừng bao giờ dùng rượu để uống thuốc, hoặc uống rượu trong khi
dùng thuốc. Rất có hại.

Chứng Bệnh

1) Chất mỡ trong máu (cholesterol):

Nếu chất mỡ trong máu cao có thể gây nên bệnh tim. Phái nam từ 35-65 tuổi và phái nữ từ 45-
65 tuổi nên nói bác sĩ đo chất mỡ. Nếu chất mỡ cao thì cần phải điều chỉnh cách ăn uống và tập thể dục.

2) Bệnh suyễn (asthma):

Chứng bệnh này có nhiều thuốc hay để trị. Nên nhớ lúc nào cũng giữ thuốc bên mình, bởi vì bệnh
suyễn có thể tái xuất bất cứ lúc nào. Hoạt động nhiều thì bệnh suyễn càng thêm nặng. Cha mẹ cần để ý
đến các em khi các em chạy chơi nhiều.

3) Cao máu (hypertension):

Những ai bị cao máu không nên ăn mặn, giảm hoặc bỏ rượu, tránh sự nóng giận, và tập thể dục
thường xuyên.

Dành Riêng Cho Phụ Nữ

1) Tập thể dục và sanh đẻ:

Nếu bà nào muốn sanh con dễ thì nên tập thể dục thường xuyên. Tập thể dục không những tốt cho sức khỏe mà còn có lợi trong lúc sanh con và hồi phục sẽ được nhanh hơn. Khi có thai, nên hỏi ý kiến bác sĩ về cách tập thể dục.

2) Có thai, thuốc và rượu:

Có thai nên tránh xa rượu và thuốc, vì rượu sẽ gây tổn thương đến bào thai. Trong khi mang thai không nên uống thuốc, trừ khi bác sĩ cho phép. Nếu muốn uống thuốc gì cũng nên hỏi bác sĩ trước.

3) Ung thư ngực:

Rọi hình (xray) là một cách công hiệu để khám phá ra ung thư ngực. Biết được sớm chùng nào thì càng phải chữa trị. Những bà từ 40 tuổi trở lên nên đi rọi mỗi năm một lần.

4) Bệnh yếu xương (osteoporosis):

Sau khi hết kinh (khoảng 45-50 tuổi) thì cốt xương bị giảm, xương bị yếu và dễ gãy. Nếu đến tuổi này mà thấy lo thì nên đi cho bác sĩ khám. Để giữ gìn cốt xương nên uống sữa. Nếu không hợp với sữa thì uống nước cam và tập thể dục thường xuyên.

Một điều quan trọng khi đi khám bệnh là phải có thể tin cậy người bác sĩ. Nếu sự đòi hỏi của mình không quá đáng mà bác sĩ lại không có hứng thú chữa bệnh cho mình thì nên đổi bác sĩ. Đây là quyền lợi của bệnh nhân. Vì có một số bác sĩ vì lý do cá nhân gì đó, trong khi không biết chữa một chứng bệnh đặt biệt nào đó cũng không giới thiệu bệnh nhân qua bác sĩ chuyên khoa. Đây là một chứng bệnh riêng của những vị bác sĩ đó. Cho nên lúc nào cũng phải đề phòng và bảo vệ sức khỏe của mình.

Quang Long

Ở trên trời tôi có ai trừ ra Chúa ?

Còn ở dưới đất tôi chẳng ước-ao người nào khác hơn Chúa.

Thi thiên 73:25

Beauty Salon

UPSILON WE FOCUS ON YOU _____

6020 NE Halsey St, Portland, OR 97213

Hair Stylist: *Tammy Lam*

(503) 493 - 9071

Walk-in Welcome

Giờ Mở Cửa:

M-F 10:00 am - 7:00 pm

SAT 10:00 am - 6:00 pm

Please visit our website for coupons
www.upsilon.org

- **Cắt, Sấy, Uốn, Nhuộm**
- Hair, Nails, and Facial
- Wolff Tanning System

Restaurant

Orchards Center

10411 NE Fouth Plain
Vancouver, WA 98662

Phone: 360-260 1689

PHỞ SÀI GÒN

Đặc biệt gồm có:

+ Phở Bò, phở Gà

+ Hủ Tiếu Nam Vang, Hủ Tiếu Mỹ Tho

+ Bún Bò Huế, Bún Thịt Nướng

+ Cơm Sườn Thịt Nướng

+ Chè Đậu, Chè Khoai

4 SEASONS HAIR & NAIL

Cắt Tóc Nam Nữ Thời Trang

Address : 906 NE 122 nd AVE
(Between Glisan & Halsey)
Phone # 503-253 - 6908

Open: Mon - Sat 9:30 - 6:30
Sun. By Appointment Only
Walk In Welcome

THANH HUYNH

LOAN OFFICER

- + Cho mượn tiền mua nhà và Refinance
- + Chỉ nhận lệ phí nếu quý vị vay được tiền
- + Làm thủ tục ngân hàng xác định trước số tiền được vay hoàn toàn miễn phí

Phone: (503) 762 - 7942

- + Lệ phí và lãi suất thấp nhất trong vùng
- + Giải thích và hướng dẫn rõ ràng trong mọi trường hợp
- + Có chương trình không xét lợi tức, không cần credit
- + Được đồng đảo thân chủ tín nhiệm lâu năm

HAIR CUT BY THỦY LÝ

ADDRESS: **8435 SE DIVISION ST**
PORTLAND, OR
97266

PHONE: 503 771 7236

Complete Men, Women & Children
+ *Cắt , Uốn, Sấy*
+ Perm
+ High Light

LETUS Circuit Board Design

- + Nhận Thiết Kế Các Mạch Điện Tử
- + For All Your Circuit boards Need

EMATT .

